

। सद्गुरुश्रीमद्बुद्धिसागरसूरीश्वरपादपद्मेभ्योनम ॥

गुरुपदपूजा.

II
1926

7/4/1926

Run No 51

Chm

10.14

प्रकाशक—

शा. सामलदास तुलजाराम

मज

मु. प्रातिज्ञ.

लेखक—

मसिद्धवक्ता आचार्यश्रीमद्भजितसागरमूरि.

वि. संवत् १९८२. बुद्धि संवत् १.

फाल्गुन शुक्ल ३.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૬૭

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૩૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૩૩૨૨૨૪

વિષય ૫૩૧:૪૩૪

॥ ॐ वन्दे श्रीमहावीरम् ॥

निवेदन.

आ दुनियामां दश दृष्टાંતે दुર્લભ एवो मानव भव पामी
आत्मसाधन करवुं एज सौથી प्रथम कर्त्तव्य छे. हवे ते आत्म-
साधन तत्त्वज्ञान शिवाय सिद्ध थतुं नयी. वली ते तत्त्वज्ञाननी
प्राप्ति सद्गुरुद्वारा थइ शके छे.

कारण के विशाल नेत्र छतां पण अंधकारमां रहेली
वस्तु जेम माणसो देखी शकता नथी, तेम अज्ञानथी आवृत्त
बुद्धिवाला पामर पुरुषो जेय वस्तुने ओलखी शकता नथी.
माटे सद्गुरुनो आश्रय एज मुख्य ज्ञान साधन छे. कारणके ॥
नास्ति तत्त्वं गुरोः परम् ॥ गुरुथी अन्य कोइ श्रेष्ठ वस्तु नथी.
तेमज गुरुच विनिश्चयमां पण कहुं छे के:—

गुरु आणाए मुखो, गुरुप्पसायाउ अट्टसिद्धिओ ।

गुरुभक्तीए विज्जा, साफल्लं होइ णियमेणं ॥१॥

गुरुनी आज्ञा प्रमाणे प्रवृत्ति करवामां आवे तोज मोक्ष
लाभ थइ शके. गुरुमहाराजनी प्रसन्नताथीज अट्टसिद्धिओ
प्राप्त थाय छे. गुरुभक्ति बिना विद्याभ्यास करवामां आवे छतां

પણ સફલ થતો નથી. અહો ! ગુરુપ્રભાવ કેવો અલૌકિક છે, જેનો અવાધિ પણ આંકી શકાતો નથી.

શરણં ભવ્ય જિઆણં, સંસારાઢવિમહાકલ્મિમ્ ।

મુત્તુણં ગુરુ અન્નો, ણત્થિ ણહોહી ણવિય હુત્થા ॥૨॥

આ જગત્ની અંદર મૃપાવાદી અસદ્માર્ગના ઉપદેશકો તો ઘણા દૃષ્ટિગોચર થાય છે. પરંતુ મિતભાષી સન્માર્ગના યથાર્થ ઉપદેશા ગુરુ તો ક્વચિત્તજ હોય છે, તેવા સદ્ગુરુ વિના અન્ય કોઈપણ ભવ્ય જીવોને સંસારરૂપ અતિ મહાન અટવીમાં શરણ છે નહીં. ભવિષ્યમાં પણ ગુરુ શિવાય અન્ય જ્ઞાતા નથી, તેમજ પ્રાચીન કાલમાં પણ ગુરુ એજ ઉદ્ધારક થઈ શકે છે. માટે જો કાલમાં ગુરુ શિવાય કોઈનો ઉદ્ધાર થતો નથી.

ગુરુભક્તિથીજ આ સંસારસાગર તરવાનો છે અને ગુરુ શિવાય અજ્ઞાન ટલવાનું નથી.

જહ દીવો અપ્પાણં, પરંચ દીવહ દિત્તિ ગુણજોગા ।

તહ રયણત્તયજોગા, ગુરુવિ મોહંધ્યારહરો ॥ ૧ ॥

હે ભવ્યાત્માઓ! જેમ દીપકમાં પ્રકાશક ગુણ રહેલો છે, જેથી તે પોતાને અને પરપદાર્થને પ્રકાશિત કરે છે. તેવીજ રીતે જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રરૂપ રત્નત્રયના આરાધક હોવાથી સુરૂપણ મોહરૂપી અંધકારને દૂર કરી પોતાને અને પરને દીપાવે છે.

માટે જ્ઞાનદાતા ગુરુ આ વિશ્વમાં પૂજ્યતમ છે. ગુરુ સંબંધિ મઠિમા શાસ્ત્રોમાં વહુધા પ્રતિપાદન કરવામાં આવ્યો છે.

ઉપરોક્ત ગુરુ ગુણયુક્ત શાસ્ત્રવિશારદ જૈનાચાર્ય યોગનિષ્ઠ સદ્ગુરુ શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજી વિં સં ૧૯૮૧ ના જેષ્ઠ વદી ૩ મંગલવાર પ્રભાતમાં સવાઆઠ વાગે વિજાપુર મુકામે સ્થૂલ દેહનો ત્યાગ કરી પરમપદને પ્રાપ્ત થયા. તેઓશ્રી જૈન જૈનેતર સમગ્ર પ્રજાને કેટલા ઉપકારકારક અને કેટલા પ્રિય હતા તેનો ઉલ્લેખ કરવા કરતાં તેઓશ્રીના દેહાંત સમાચાર જાણતાં દેશદેશાંતરોના કાગલો અને તારો અમારા પૂજ્ય ગુરુશ્રીના ઉપર આવેલા કે જે હાલમાં મુ. પાદરા અધ્યાત્મ જ્ઞાનપ્રસારક મંડલ તરફથી છપાઈને વહાર પહ્યા છે, તે વાંચવાથી સર્વ કોઈના જાણવામાં આવશે. વ્હી પ્રાતઃસ્મરણીય ગુરુદેવ સદાને માટે આપણા પુષ્ટાવલંબનરૂપે ઉપકાર કર્યાજ કરે તેવા હેતુથી ગુરુપ્રતિમાને ગુરુ સમાન માની ગુરુ વિરહે ગુરુ સ્થાપના પણ ગુરુ સમાનજ છે. એ હેતુથી ગુરુશ્રીનો જે સ્થલે અગ્નિ સંસ્કાર કરવામાં આવ્યો હતો તે સ્થલે અમારા ગુરુ મહારાજના સદુપદેશથી સમગ્ર જૈન સંઘના ઉદાર હાથ નીચે વિજાપુરના જૈનસંઘે મનોહર સમાધિમંદિર તૈયાર કરાવી તેમાં ગુરુમૂર્તિ સ્થાપન કરી છે. તે મંગલમય મૂર્તિની પૂજા માટે ઘણા મુનિઓ તથા સદ્ગૃહસ્થો તરફથી માગણીઓ થવાથી ગુરુભક્તિ નિમિત્તે અમારા પરમપૂજ્ય ગુરુશ્રી અંજિતસાગરસૂરિજીએ મુલ-

હિત ભાષામાં પ્રસસ્ત ભાવથી ભરપુર આ વન્ને ગુરુપદ પૂજાઓ, આરતી, મંગલ પ્રદીપ અને ગુરુદેવના મુખ આગલ પ્રાર્થના કરવાનાં સ્તવનો વિગેરે તૈયાર કરી આપ્યાં છે. તે જાહર કરતાં આજે મને અતિ આનન્દ થાય છે.

ॐ અર્દ શાન્તિઃ ॥૩॥

વિજાપુર
ફાગણ સુદ ૩ સોમ
વિ. ૧૯૮૨
બુદ્ધિ. સં. ૧

લે. મુનિ હેમેન્દ્રસાગર.

શ્રી

અથગુરુપૂજામળાવવાનો વિધિ.

ઉપાશ્રયની અંદર અથવા અન્યસ્થાનમાં ગુરુનાં પગલાં સ્થાપવાં, અથવા કેશરચંદનની જે પાદુકા કિંવા ચોંચાની પાદુકાઓ કરવી, અગર ગુરુની પ્રતિકૃતિ (છબી) હોય તો તે સ્થાપવી. સ્નાત્ર મળાવવાની આવશ્યકતા નથી. જલપૂજાનો કલશ જલપૂજા મળાવીને આગલ મળમાં સ્થાપન કરવો, પાપાળ ધાતુ વિગેરેની ગુરુમૂર્તિ હોય તો તેની ઉપર જલનો અભિષેક કરવો. તેમજ ચંદન પૂજા વિગેરે જિન પ્રતિમાની માફક કરવી. પાપાળનાં પગલાં હોય તો તે ઉપર જલાભિષેક તથા ચંદન, પુષ્પ વિગેરે પ્રતિમાની પેટે ચઢાવવાં, ધૂપ, દીપ તેમની આગલ સ્થાપન કરવાં, પગલાં અથવા મૂર્તિની આગલ સ્વસ્તિક નૈવેદ્ય ફલને ઢાંકવા, કેશર ચંદનની પાદુકાઓ કરી હોય તો તેમની આગલ જલ કલશાદિક સ્થાપન કરવાં. જિન મંદિરમાં ગોચરલાની અંદર ગુરુમૂર્તિ અથવા પાદુકાઓ હોય તો શ્રી જિનપ્રતિમાનો મૂલ ગમ્ભારો વંધ કરીને ગુરુપાદુકા કિંવા ગુરુમૂર્તિની આગલ ગુરુ પૂજા મળાવવી. અરિહંત મળવાન જેમ પરમેષ્ઠી છે, તેમ આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને મુનિ ઇ ત્રણ પંચપરમેષ્ઠીમાં રહેલા છે. તેથી તેમની મૂર્તિ તથા પાદુકાઓ

કરવામાં આવે છે અને તે જિનમૂર્તિ તથા જિનપાદુકાની માફક પૂજવા યોગ્ય છે, સૂરિપદધારક જે મુનિજે જે દિવસે દેહોત્સર્ગ કર્યો હોય, તે દિવસે ભક્તિભાવથી ગુરુપૂજા મનાવવી, સ્નાત્રિઆશ્રમે મિષ્ટાન્નથી જમાડવા, તેમજ તેમને મોદક આદિની પ્રભાવના કરવી. પૂજામાં આવેલા સર્વ સાધર્મિક વસ્તુઓની પ્રભાવનાપૂર્વક ભક્તિ કરવી, ઇટલુંજ નહીં પણ શક્તિ હોય તો જમણ પણ કરવું. પાદુકા અગર મૂર્તિ આગલ ઉત્સવ કરવો. સાંજના સમયે ટોઢી બેસાડી ગુરુભક્તિનાં સ્તવનો તથા ગાયનો ગાવાં. ગુરુભક્તિ નિમિત્તે સાધુ સાધ્વીની વિશેષ સેવા ભક્તિ કરવી. ગુરુચરિત્રનું વ્યાખ્યાન સાંભળવું. તે નિમિત્તે ધાર્મિક ગુસ્તકો છપાવવામાં યથાશક્તિ ઉદ્યોગ કરવો. ગુરુનો મહિમા વધારવામાં પ્રમાદ કરવો નહિ. ગુરુશ્રીના ઉપદેશ પ્રમાણે સદ્-ર્ત્તન કરવું. ગુરુ પાદુકા તથા ગુરુમૂર્તિની સુગંધિત પુષ્પોથી પૂજા કરવી.

गुरुपद पूजा.

प्रणम्य सिद्धार्थमुतं वरेण्यं, तनोमि पूजां गुरुसिद्धिसौधम् ।
 श्रीसद्गुरुणामुपदेशवानीं, भक्तिप्रभात्रोल्लसदान्मशक्तिः ॥
 सकलवृद्धिकराय महात्मने, निखिलकर्ममलश्रयकारिणे
 गुरुवराय वरिष्ठगुणात्मने, जलमहं विमलं परिकल्पये ॥१॥

ॐ ह्रीं श्रीं गुरुपदपूजार्थं जलं समर्पयामि—

त्रिविधतापहराय शुभात्मने, जगति जन्मवतां सुखदायिने ।
 कुमतिकदमवृन्दविशोपिणे, परिदधाम्यतिशीतलचन्दनम् ॥२॥

ॐ ह्रीं श्रीं गुरुपदपूजार्थं चन्दनं समर्पयामि—

सुरभिदेहगुणेन सुवासित—सकलभूवलयाय जितात्मने ।
 सुरनरेन्द्रगणस्तुतकर्मणे, सुगुरवे कुसुमानि यजामहे ॥३॥

ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरुपदपूजार्थं पुष्पाणि यजामहे—

विषयवाजिवशीकरणाजसे, मदविषोद्वरणोत्तमशक्तये ।
 मतिमतां हृदि निश्चितमूर्त्तये, गुरुवराय सुधूपमहं यजे ॥४॥

ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरुपदपूजार्थं धूपं समर्पयामि—

भविकनिर्मलबोधविकासिने, प्रथितकीर्त्तियशोविशदात्मने
 प्रहृतकर्मचयाय तमोहरं, विशददीपमहं परिकल्पये ॥५॥

ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरुपदपूजार्थं दीपं यजामहे ॥

अभयप्रतिकर्मविधायकान् , शुभशुभाचरणोत्तमशिक्षकान् ।
 शिवनिकेतनकेतनतुल्यकान् , परिदधामि पवित्रतराक्षतान् ॥६॥

ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरूपदपूजार्थं अक्षतान् यजामहे ॥
 जैनेन्द्रशासनधुरन्धरपुङ्गवाय,
 ज्ञानात्मने विद्भिर्द्रव्यैर्द्विधाभावनाय ।
 श्रद्धालतानविनवारिधराय शुद्धं,
 नैवेद्यमुत्तममहं विनिवेदयामि ॥ ७ ॥

ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरूपदपूजार्थं नैवेद्यं यजामहे—
 त्रैलोक्यतत्त्वज्ञानाष्ट वरप्रदाय,
 सर्वात्मना विहितजन्तुदयोदयाय ।
 निर्वृत्तिधर्मपथदर्शकनायकाय,
 सम्यक् फलानि शुभदानि निवेदयामि ॥८॥

कलश.

पूजाभिरष्टधा नित्यं, यो नरः पूजयिष्यति ।
 गुरुपादाम्बुजद्वन्द्वं, तं शिवश्रीर्वरिष्यति ॥१॥
 ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरूपदपूजार्थं फलानि समर्पयामि स्वाहा.
 इति गुरूपद पूजा समाप्ता.

गुरुपदपूजा.

योगनिष्ठश्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरपूजा.

जन्म अने बालचरित्ररूप प्रथम जलपूजा ॥ १ ॥

दुहा-

विनयसहित श्रीगुरुपदे, प्रेमे करुं प्रणाम;

ज्ञानबडे जेणे दीधो, अंतरमां आराम ॥ १ ॥

अनंत भवमां भटकतां, हेते झाल्यो हाथ;

प्रेमदीपकथी पिंडमां, निरख्यो निरमल नाथ ॥ २ ॥

सरस्वती मुजवदनमां प्रेमे पूरो वास;

महावीर करुणा करी, पूर्ण मटाढो प्यास ॥ ३ ॥

अविचल भक्ति आपजो, बुद्धि सिन्धुमुनिराज ।

आगमपंथ कीधो मुगम, सदा रहो शिरताज ॥ ४ ॥

जप तप संयम सर्व पण, गुरु सेवनथी थाय;

सफल कर्यो मुज आत्मने, सफल करी मुज काय ॥ ५ ॥

ढाल-मारी आंखडलीने आश-ए राग.

जय बुद्धिसागर मुनिराज, नरभव सफल कर्यो;

कर्यो पावन गुर्जदेश, परहित देह धर्यो, ए टेक.

सर्व देशनो शिरोमणि छे, गुणनिधि गुर्जर देश जो;

ते केरा उत्तम शुभ प्रांते, साबर वहे हमेश; नरभव स. ॥ १ ॥

ગાયકવાડી રાજ્ય દીપે છે, પ્રેમધર્મ પ્રતિપાલજો,
 મહારાજાશ્રી સયાજી નૃપની, વરતે આળ વિશાલ; નર. ॥૨॥
 ત્યાં આગલ શોભે છે સારું, વીજાપુર શુભ ગામજો;
 પાટીદાર તળા ત્યાં જન્મ્યા, નામ બેચર ગુણ ધામ. નર. ॥૩॥
 પૂર્વ જન્મનું પુણ્ય હતું ને, સરસ હતા સંસ્કારજો;
 બુદ્ધિવલ્લ પળ બાલપણામાં, ગણતાં નાવેપાર. નર. ॥૪॥
 સરકારી નીશાલે બેઠા, ગુજરાતી અભ્યાસજો;
 સાતે ધોરણ શીખી લીધાં, ધરી ગુરુમાં વિશ્વાસ. નર. ॥૫॥
 શ્રાવક કરી વસ્તી સારી, વીજાપુર શોભાયજો;
 આવનજાવન મુનિજન કરતા, દરવર્ષે દરશાય. નર. ॥૬॥
 બુદ્ધિવિલોકી વિદ્યાગુરુજી, પૂરણ રાखે પ્રેમજો;
 ગુરુ કરુણાથી આવેઘટમાં, વિદ્યા કરવા ક્ષેમ. નર. ॥૭॥
 ગુરુજનને સહવાસી સઘલા, ઊરમાં ધારે એમજો;
 અતિ સંસ્કારી આ બાલક છે, માટે રાखે રહેમ. નર. ॥૮॥
 પુત્રતળાં લક્ષણ પારગીયે, સહજપણે સમજાયજો;
 અજિતસાગર વિનતી ઉચરે, આત્મા ईશ્વર થાય; નર. ॥૯॥

કાવ્ય.

સકલવૃદ્ધિકરાય મહાત્મને, નિશ્ચિલ કર્મમલક્ષયકારિણે ।
 ગુરુવરાય વરિષ્ઠગુણાત્મને, જલમહં વિમલં પરિકલ્પયે ॥૧॥
 ॐ હ્રીં શ્રીં ગુરુપદપૂજાર્થં જલં સમર્પયામિ સ્વાહા.

सत्संगतिरूपा द्वितीयचंदनपूजा ॥ २ ॥

हुवा.

सत्संगति ए दीप छे, कुबुद्धि छे अंधार;
 सत्संगतिथी पामीये, विरति विवेक विचार; ॥१॥
 सत्संगतिसम सृष्टिमां, एक नही उपचार;
 पारससंगे लोहजुं, सोनुं बने सुखकार; ॥२॥
 सत्संगतिथी मुधर्या, जगमां आत्म अनंत;
 सत्संगति दे सहजमां, भवतारण भगवंत. ॥३॥
 सत्संगति नित्ये करो, करवा भवनिस्तार;
 क्षणिक सुख लय पामशे, उपजे शांति अपार. ॥४॥
 अगरचंदनना संगनो, महद जुओ महिमाय;
 अन्यवृक्ष निजमम करे, जीवनोशिव बनी जाय; ॥५॥

हाल—आओ आओ जशोदाना कंत-ए राग.

नधुभाईनो निर्मल भाव, जाम्यो सारोरे;
 जेणे कराव्यो मदगुरु संग, सुख करनारोरे; ॥१॥
 सुखसागर श्री मुनिराज, जपतप भरीयारे;
 ए तो श्रावक धर्मना सार, कर्मना दरियारे. ॥२॥
 बेसी एमनी पास अनेक, शास्त्र सांभालियारे
 भाटे निर्मल एमनां चित्त, भक्तिमां भलियारे. ॥३॥
 एवा संगतना सुप्रताप, प्रीति बंधाणीरे;
 जैन धर्म विषे विश्वास, वस्तु वरताणीरे. ॥४॥

शास्त्र सांभलवाधी स्हेज, विपदा वामेरे;
 अति दुर्लभ शिव पुरपंथ, प्राणी पामेरे. ॥५॥
 माटे शास्त्र श्रवण हररोज, कोडे करीयेरे;
 घरी आगममांही लक्ष, भवजल तरीयेरे. ॥६॥
 बांधी प्रभुना संगाये प्रीत, प्रीत विचारीरे;
 जैनधर्म साचो छे एम, दृढमति धारीरे; ॥७॥
 कर्यो लक्ष विषेथी अलक्ष, पक्ष तजीनेरे,
 कीधी सद्गुरुनी सेवाय, स्नेह सजीनेरे. ॥८॥
 माटे नरभव पामीने जेह. सत्संग करशेरे;
 तेनो लक्षचोराधी स्हेज, आत्मा उद्धरशेरे. ॥९॥
 थयो जैन विषे अनुराग, शास्त्र श्रवणथीरे;
 थाय अजित जगतमांहि जित, जन्ममरणथीरे. ॥१०॥

काव्य.

त्रिविधतापहराय शुभात्मने, जगति जन्मवतां सुखदायिने ।
 कुमतिकर्दमदृन्दविशोषिणे, परिदधाम्यतिशीतलचन्दनम् ।१।

ॐ ह्रीं श्रीं गुरुपदपूजार्थं चन्दनं समर्पयामि स्वाहा.

सम्यक्त्व ग्रहणरूपा तृतीयपुष्पपूजा. ॥३॥

दुहा.

आगमज्ञान बिना कदी, मानव मोक्ष न जाय;
 वस्तुमात्रनां तत्त्व ते, आगमथी समजाय ॥१॥

मूढ बुद्धिनां मानवी, करतां तर्क अनेक;
 पण प्रमाण आगम बिना, नावे सत्य विवेक ॥२॥
 अंधारुं अज्ञानमय, आगमदीप मुहाय;
 अंधारुं दीपक वडे, जाय हृदय समजाय ॥३॥
 अंधजनोने लाकडी, अबनीपर आधार;
 ज्ञानअंध आगमथकी, निश्चित देशे जाय ॥४॥
 ईश्वरने अवलोकवा, आगम सत्य प्रमाण;
 बुद्धिसागरनुं थयुं, आगममां शुभ ध्यान ॥५॥

ढाल—कानुडो न जाणे मारी प्रीत. प राग.

समकित माटे सदगुरु देव,—केरुं शरण ग्रही ल्योरे. सम०॥६॥
 शास्त्र श्रवणथी समकीत थासे, जन्मोजन्मना रोगज जासे;
 आनंद मंगल थासे हमेश, विभुने सहज वरी ल्योरे. सम०॥१॥
 जे जे मार्गे प्रभु उर आवे, ते ते पथ सदगुरु समजावे;
 पामे जेवुं वावे तेवुं, साचे ठाम ठरी ल्योरे. सम०॥२॥
 अनादिकालथी आत्म भटकटतो, एक ठाम कदी नथी पल टकतो;
 शांति नथी वरी शकतो लेश, दीलडामांही डरी ल्योरे. सम०॥३॥
 क्लेश वधा मनमांथी कापो, आत्मदेवने अनुभव आपो;
 स्थिरतामां मन स्थापो वेश, धणीनुं ध्यान धरी ल्योरे. सम०॥४॥
 अखंड अनुभव थासे सारो, देखासे भवसिन्धु किनारो;
 भव तरवानो वारो एज, श्रेयस काम करी ल्योरे. सम०॥५॥

अबलां शास्त्रो अबलां थासे, जीवहा केरुं जोखम जासे;
 सुखना वायु वासे हमेश, सुंदर देव स्मरी ल्योरे. सम०॥६॥
 तृष्णा मनहुं तनथी त्यागे, अखंड वरना पद अनुरागे;
 जगमग ज्योति जागे वेश, निर्मल पथ विचरी ल्योरे. सम०॥७॥
 आगम श्रवण कर्यौ जेवारे, निश्चय कीधो प्रभुनो त्यारे;
 मुरुवाणी उर धारे देव, नाम प्रभुनुं उचरी ल्योरे. सम०॥८॥
 बुद्धिसागर सदगुरु राजा, धर्मग्रन्थ सांभलिया ज्ञाज्ञा;
 अजित गरीब निवाजा आप, भवनुं भातुं भरी ल्योरे. सम०॥९॥

काव्य.

सुरभिदेहगुणेन सुवासित—सकलभूवलयाय जितात्मने ।
 सुरनेरन्द्रगणस्तुतकर्मणे. सुगुरवे कुसुमानि यजामहे ॥१॥
 ॐ ह्रीं श्रीं सदगुरूपदपूजार्थं पुष्पाणि यजामहे स्वाहा—

देशविरतिग्रहणस्वरूपा चतुर्थी धूपपूजा. ॥४॥

बुहा.

विश्वतणा भोगो विषे, रोग तणो भय छेज;
 लंचा कुलमां पतननो, तेमज भय वरतेज ॥१॥
 धनिकने धनक्षय तणो, भय अतिशय वरताय;
 राजाने परसैन्यनो, भय भासेज सदाय ॥२॥
 कायाने भय मरणनो, मायाने भय ज्ञान;
 अशांतिनो भय शान्ति छे, अमानिनो भय मान. ॥३॥

પીંડ અને બ્રહ્માંડમાં, ભય ગાજે છે કાલ;
કાલે કોઈ વચે નહીં, અંતે કાલ કરાલ. ॥૪॥

માટે શાળા સમજીને, ઘટમાં ધરી વૈરાગ;
નિર્ભય દેશે જાય છે, દેશ વિરતિ અનુરાગ ॥૫॥

ઢાલ-ઓધવ ક્યારે આવશે ઘનમાલીરે.-૯ રાગ.

શ્રાવક કેરા વૃત્તની બલીહારીરે, અંતે આતમને લે ડગારી.

શ્રાવક૦ ૯ ટેક.

પ્રગટ્યો શ્રાવકધર્મમાં પ્રેમરે, જેમાં મુન્દર કુશલ ક્ષેમરે;
માટે તજીયે કદી તેને કેમ ? શ્રાવક૦ ॥૧॥

ગુરુદેવ શ્રાવક વ્રત પાલેરે. જુટું ચોલે નહીં કોઈ કાલેરે;
વ્રતધારી મુધર્મે વિશાલે, શ્રાવક૦ ॥૨॥

મુખસાગર સદ્ગુરુ પાસેરે, શ્રાવકધર્મ રહ્યા વિશ્વાસેરે;
મન વરતાણું ધર્મ ઉઠાસે, શ્રાવક૦ ॥૩॥

વેચરદાસનું મન રહું ગલિયુંરે, ભાવ ભક્તિ વિપે દૃઢ મલિયુંરે;
વૃત્ત જપમાંહી ચિત્તરહું બલિયું. શ્રાવક૦ ॥૪॥

ષઢાવશ્યક સ્નેહે સાધેરે, ભાવ વૈરાગ્યમાં રહો વાધેરે;
સદા સ્નેહે ગુરુને આરાધે. શ્રાવક૦ ॥૫॥

દુર્લભ સદ્ગુરુ કેરી સેવારે, એવી સેવા માંહી રહા મેવારે;
જેમાં ભાવ વૈરાગના લેવા. શ્રાવક૦ ॥૬॥

દીક્ષા લેવામાં પ્રેમ પ્રગટિયોરે, મોહ વિશ્વનાં મુખ કેરો મટિયોરે;
જૈનધર્મ હૃદયમાંહી રટીયો. શ્રાવક૦ ॥૭॥

पुण्य पूर्वतणां घणां जाम्यांरे, सुख साधु तणां सारां लाम्यांरे;
 दान गुरु पासे दीक्षानां माग्यां. श्रावक० ॥८॥
 होय सत्यवैराग्यमां भावरे, पढसे प्रभुनो हृदयमां प्रभावरे;
 अजितसागरनो ए ठराव. श्रावक० ॥९॥

काव्य.

विषयवाजिवशीकरणौजसे, मदविषोद्धरणोत्तमशक्त ये।
 मतिमतां हृदि निश्चितमूर्त्तये, गुरुवरायसुधूपमहं यजे ॥१॥
 ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरुरूपदपूजार्थं धूपं समर्पयामि स्वाहा ॥

दीक्षाग्रहणस्वरूपा पंचमी दीपपूजा ॥५॥

तुहा.

साधुपदधी सृष्टिमां, उपजे उत्तम ज्ञान;
 अनुकूलता सर्वे रीते, धरवा प्रभुनुं ध्यान ॥१॥
 पंचमहाव्रत पालतां, आवे दीव्य प्रदेश;
 आ दीव्य आत्मा धारतो, दीव्य प्रभुनो वेष ॥२॥
 सद्गु साधनमां श्रेष्ठ छे, मुनिना पंचाचार;
 ग्रहस्थ करतां श्रेष्ठ छे, त्याग दशा सुखकार. ॥३॥
 त्याग विना मुक्तिं नथी, भाखे श्री भगवंत;
 जन्म मरणना रोगनो, आवे त्यागे अंत. ॥४॥
 समजु लोके समजवो, मीढ्या आ संसार;
 त्याग दशाए पामवो ऊर्ध्वलोक सुखकार. ॥५॥

ઢાલ થનજારા—રાગ.

છે સાધુ પદ સુખકારી, મનમાં સમજો નરનારી; ૫ ટેક.

તારામાં સૂરજ જેવો, સાધુભવ સમજો એવો;

જ્યાં પ્રશ્નરસ પૂરણ લેવો.

છે સાધુ. ॥૧॥

છટ્ટા ગુણ સ્થાનક જાવા, બલિ પૂરણ પાવન થાવા;

છે અનુભવ લઠાવા.

છે સાધુ. ॥૨॥

જેવો અણુથી મોટો મેરુ, મોહું કંકરથી જેવું દેરું;

એવું જીવન મુનિજનકેરું.

છે સાધુ. ॥૩॥

જ્યાં અનુપમ સુખ પ્રસરે છે, વિપદા જગની વિસરે છે;

મુનિ હરદમ પ્રશ્ન ઉચ્ચરે છે.

છે સાધુ. ॥૪॥

સુખકારક જગમાં સાધુ, જેણે આત્મતર્ણુ સુલ સ્વાર્ણુ;

મન વિશ્વપતિમાં વાધ્યું.

છે સાધુ. ॥૫॥

લીધી દીક્ષા શિવ સુખદાઈ, ગળ્યાં જૂઠાં માઈ મોજાઈ;

સ્વીકારી—મલી સાધુતાઈ.

છે સાધુ. ॥૬॥

બુદ્ધિસાગર ધાર્યું નામ, થયા પોતે પૂરણકામ;

બ્રહ્મચર્ય ધર્યું સુલધામ.

છે સાધુ. ॥૭॥

ઓગળીસે સત્તાવન વર્ષે, માગશર સુદી સાતમ દિવસે;

લીધી દીક્ષા અતિશય હર્ષે.

છે શ્રાવક. ॥૮॥

મુજ મન મન્દિરમાં રાજો, જય જય ગુરુજીની થાજો;

કીર્તિ જગમાં પ્રસરાજો.

છે સાધુ. ॥૯॥

મુલસાગર ગુરુ શિર કીધા, જૈન ધર્મના લઠાવા લીધા;

પછી અજિત પ્રશ્ન રસ પીધા.

છે સાધુ. ॥૧૦॥

काव्य.

भविकनिर्मलबोधविकासिने, प्रथितकीर्त्तियशोविशदात्मने ।
प्रहृतकर्मचयाय तमोहरं, विशददीपमहं परिकल्पये ॥११॥

ॐ ह्रीं श्रीं सदगुरुपदपूजार्थं दीपं यजामहे स्वाहा ॥

गुरु सेवारूपा पट्टी अक्षत पूजा ॥ ६ ॥

बुद्धा.

सद्गुरुनी पासे रही, सेवा करता नित्य;
वण सेवा मेवा नही, ए सेवानी रीत. ॥१॥

महा वाट परलोकनी, गुरुविण नावे पार;
सद्गुरुनी सेवावडे, झट आवे निस्तार. ॥२॥

अंधारी आ रातमां, सूझ पडे नही रंच;
असत्य सत्य जणाय छे, ए मिथ्या छे संच. ॥३॥

हृदयद्वार सदगुरु विना, कोण उघाडणहार ?
सद्गुरु सेवन पुण्यनो, गणतां नावे पार. ॥४॥

गुरु गुरु गुरु मुखे रटे, धरे प्रभुनुं ध्यान;
ए साधुनो धर्म छे, पांमे पद निर्वाण. ॥५॥

ढाल—आवजो आवजो आवजोरे—डहेनी ? राग.

सेवा थकी सर्व सुख सांपडे, गुरुनी रुडी सेवा थकी,
सर्व सुख सांपडे;
मुक्ति तणी जुक्ति हाथमां जडे, गुरुनी रुडी. ए टेक.

क्लेशकर्म जाय छे ने आत्मसुख थाय छे;
 शीद जीव बिम्बमांही आथडे; गुरुनी. ॥१॥
 काम क्रोध नव रहेने-दोष दीलना दहे;
 आत्मनो विवेक रुडो आवडे गुरुनी. ॥२॥
 मोह तणां मूल बधां, जाय सहज बातमां;
 उखेडी शकाय ज्ञान पावडे, गुरुनी. ॥३॥
 वहाल थाय नाथमां ने, आत्म आवे हाथमां;
 जाय छे अशांति शमतावडे; गुरुनी. ॥४॥
 आज्ञा शिर धारताने,-प्रेमधर्म पालता,
 केम जीव खोटा ख्यालमां खडे ? गुरुनी. ॥५॥
 गुरु बिना मुक्ति नही,-सर्व संत उच्चरे;
 स्नेहमां प्रभुनो पंथ पर वडे; गुरुनी. ॥६॥
 रुडी मुख सागरजी, सेवा गुरुनी सजी;
 पाप बीज सेक्यां ज्ञान तावडे, गुरुनी. ॥७॥
 आशिष रुडी लीधीने, लीला लहेर तो कीधी;
 कालरूप सर्प केम आभडे, गुरुनी. ॥८॥
 गुरुजी ज्ञान दाताने, आपे सुख शाता;
 अजित नरक द्वार ना नडे; गुरुनी. ॥९॥

काल्य.

भवभयक्षतिकर्मविधायकान्, शुभगुणाचरणोत्तमशिक्षकान् ।
 शिवनिकेतनकेतनतुल्यकान्, परिदधामि पवित्रतराक्षतान् ॥१॥
 ॐ ह्रीं श्रीं सदगुरुपदपूजार्थं अक्षतान् यजामहे स्वाहा ॥

चारित्राराधन स्वरूपा सप्तमी नैवेद्य पूजा ॥ ७ ॥

बुद्धा.

कहेणी सम रहेणी नही, मले नही भलीवार;
 कहेणी सम रहेणी थतां, उपजे शांति अपार. ॥१॥
 मोटे सत् चारित्रमां, संतो मूके भार;
 गुरु करुणा चारित्रमां, छे हेतु सुखकार. ॥२॥
 कर्म टले कर्मोथकी, खरेखरो छे न्याय;
 सत्कर्मथी विश्वनां, असत्य कर्म बलाय. ॥३॥
 दृष्टि तणां बिंदु तणी, गणना कदिये थाय;
 भूमि केरा भारनो, आंक कदी अंकाय. ॥४॥
 धर्म तणा पालनतणी, केम किंमत अंकाय;
 स्वल्प धर्मने पालतां, प्राणी पावन थाय. ॥५॥

ढाल-नाथ कैसे गजको बंध छोडायो.

त्यागी केरा धर्म कर्म सहु पाले, पीढमांही प्रभुजीने भाले;
 त्यागी. ए टेक.

ग्रामनगर मांही संचरताने, निर्मल नाथने न्याले;
 सत्कर्मथी पाप करमनां, बीज बधां गुरु बाले. त्यागी. ॥१॥
 संतोनी संगत निशदिन करता, मन राखी ज्ञानहिमाले;
 योगतणा अभ्यासे करीने, बाह्यवृत्ति पाछी बाले. त्यागी. ॥२॥
 द्रव्यने जाण्यां अद्रव्यने जाण्यां, क्लेश काढया पाणी काले;
 खल जनने पण उपदेश आपी, खांते खुटलता खाले.

त्यागी. ॥३॥

द्वैतने जाण्युं अद्वैतने जाण्युं, जाणी गीता गाले गाले;
गंभीर ग्रन्थ लख्या घणा जेयी, वांची जनो दोष टाले.

त्यागी. ॥४॥

सद्गुणने घट भीतर शोध्या, अवगुण काढ्या उचाले;
ज्ञानतणी गंगा प्रेम प्रभावे, सहजे चढावी उच्छाले.

त्यागी. ॥५॥

अनेक लोकने उपदेश आप्या, वृत्ति ठरावी छे ठाले;
स्नेहथी समरण सोऽहंनुं करता, मन चढव्युं उंचा माले;

त्यागी. ॥६॥

अवधूत वेश निरंतर शोभे, पाप दबाव्यां पाताले;
आत्म परात्मनुं ऐक्य साधीने, वृत्ति प्रभुपदे बाले.

त्यागी. ॥७॥

एक निरंजन नाथ जगाढ्यो, चलव्युं न मन बीजे चाले;
धन्य धन्य बुद्धिसागर गुरुदेवा, अजित हृदयमां निहाले.

त्यागी. ॥८॥

काव्य.

जैनेन्द्रशासनधुरन्धरपुङ्गवाय,

ज्ञानात्मने विजितलौकिकभावनाय ।

श्रद्धालतानविनवारिधरायशुद्धं,

नैवेद्यमुत्तममहंविनिवेदयामि ॥१॥

ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरुरूपदपूजार्थं नैवेद्यं यजामहे स्वाहा—

ध्यान समाधिस्वरूपा अष्टमी फलपूजा—

कुहा.

ध्यान समाधि योगनुं, फल वर्णन नव थाय;
अनंत भवथी भटकती, वृत्ति स्थिर थई जाय. ॥१॥

सहु साधनमां श्रेष्ठ छे, ध्यान समाधि योग;
पूर्व जन्मना पुण्यथी, पण ते पामे कोक. ॥२॥

गेवी बाजां गडगडे, उपमा केम अपाय;
अमृत रसना स्नानथी, स्नेहे शांत थवाय. ॥३॥

चंचलता आ चित्तनी, ध्यान बढे वश थाय;
चढे सुमारी आत्मनी, जन्म मरण पण जाय. ॥४॥

संत तणा सहवासमां, योग तणो अभ्यास;
गुरुण कीधो स्नेहथी, नथी अज्ञात जराय. ॥५॥

ढाल—बिमलाचलथी मन मोहंरे, म्हने गमे न बीजे
क्यांय. ए राग.

बुद्धिसागर सद्गुरुनोरे, जश बत्थो चारे पास;
सुखकारक सेवक जननीरे, पूरण करता सहु
आश. बुद्धि० ए टेक०

धरी धर्मध्यानमां प्रीति, जग प्रेमे लीधु जीती;
राखी साधुनी रीतरे, कीधो उरमां उज्जास. बुद्धि. ॥१॥

जगनुं सुख जाण्युं काचुं, जाण्युं प्रभुनुं सुख साचुं;
हुं एज गुरुने याचुंरे, मारो होजो चरणे वास. बुद्धि. ॥२॥

कथो जन्म परम उपकारी, तजी दुनीयां केरी यारी;
प्रभु भक्ति कीधी प्यारीरे, तोड्या नरकना त्रास. बुद्धि. ॥३॥

એકાંત વિષે વહુ વસતા, પ્રભુજનને દેસી હસતા;
 ક્ષણ ધર્મવિના નવ સ્વસતારે, તજી વિશ્વતળાજ વિલાસ. બુદ્ધિ. ॥૪॥
 પૂરક કુંભક વહુ સાધ્યા, શ્વરને ઘટમાં આરાધ્યા,
 મનોભાવ પ્રભુમાં વાધ્યારે, તજી ક્લેશ અને કંકાસ. બુદ્ધિ. ॥૫॥
 રાજા પળ ચરણે નમતા, દર્શનથી મનમાં શમતા;
 તમે તત્પદમાંહિ રમતારે, થઈ સત્ય ગુરુના દાસ. બુદ્ધિ. ॥૬॥
 તમે સાધી સિદ્ધ સમાધિ, તમે કાપી જગની વ્યાધિ;
 તજી અંતર કેરી ઉપાધિરે, કરી ભવ ભ્રમણાનો હાસ. બુદ્ધિ. ॥૭॥
 થોડા તમ સરસ્વા થાશે, ભજતા પ્રભુ શ્વાસો શ્વાસે,
 અમથી ક્યમ ગુણ વિસરાશેરે, દેજો પ્રભુમાં વિશ્વાસ. બુદ્ધિ. ॥૮॥
 અમે લીધું આપનું શરણું, હવે કાપો જન્મને મરણું,
 ગુરુ અમૃતનું છો શરણુંરે, મૈરિ અજિતને એ આશ. બુદ્ધિ. ॥૯॥

ગુરુપદ પૂજા.

કલશ.

ઘોડીલારે તે ક્યાંયકી લાવ્યારે.-૫ રાગ.
 મારી જેવી મતિ પહોંચી, તેવારે ગુરુના ગુણ ગાયા. એ ટેક.
 સદ્ગુરુ મારી સંસૃતિ હરજો, અવિચલ રાખજો માયારે.
 ગુરુનાં ॥૧॥
 સંસારની પ્રીતિ સ્વારથ સૂધી, જર જ્યોત્તન જાયારે.
 ગુરુનાં ॥૨॥
 તપગચ્છ હીરવિજયસૂરિ પાટે, પરંપરા માંહી આવ્યારે.
 ગુરુનાં ॥૩॥

सद्गुरु केरु ध्यानज धरतां, फरी धरीये नही कायारे.

गुरुना० ॥४॥

शांतिदाता गुरु बुद्धिसागरजी, भव्यपणे मन भाव्यारे;

गुरुना० ॥५॥

उपदेश आप्यो ने कंकास काप्यो, समजाव्या श्रीजगरायारे.

गुरुना० ॥६॥

गुजरात देशे विजापुर गामे, जन्मीने अंते समायारे;

गुरु० ॥७॥

प्रगटावी घटमांही ज्ञान खुमारी, अनुभव गुण उपजाव्यारे.

गुरुना० ॥८॥

वास विजापुरमां रहीने, गुरुगुण मुजथी गवायारे.

गुरु० ॥९॥

अजितमूरि एवी अरज करे छे, करुणा करो गुरुरायारे.

गुरुना० ॥१०॥

काव्य. वसन्ततिलकावृत्तम्.

त्रैलोक्यतारकगुणाय वरप्रदाय,

सर्वात्मना विहितजन्तुदयोदयाय ।

निर्वृत्तिधर्मपथदर्शकनायकाय,

सम्यक् फलानि शुभदानि निवेदयामि ॥१॥

ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरुरूपदपूजार्थं फलानि समर्पयामि स्वाहा.

॥ ॐ ॥

गुरुपदपूजा

शास्त्रविशारदजैनाचार्ययोगनिष्ठश्रीमद्बुद्धिसागर
सूरीश्वरपूजा.

प्रथमा जलपूजा

बुद्धा.

स्याद्वादना शोभिता, तीर्थकर शिरताज;
महावीर महाराजने, प्रेमे प्रणम्यं आज ॥१॥
जयशाली जिनधर्मनी, सत्कीर्तिना स्तंभ;
स्वामी सुधर्मा विराजता, गुरु गणधर गुणवंत. ॥२॥
परंपरामां तेमनी, हीरविजयहूरिराज;
अनुक्रमे पल्ली उपज्या, रविसागर सुख साज. ॥३॥
सुखना सागर सदगुरु, सुखसागर शोभाय;
मुनिवर महाप्रभावना, बुद्धिसिन्धु सदाय. ॥४॥
पूजा रचुं हूं प्रेमथी, सदगुरु करो कृपाय;
सफल करो मुज वाणीने, जन्म मरण मटि जाय. ॥५॥

ढाल—ओधा अमने हरि तो ब्हाला. प राग.

बुद्धिसागर गुरुजीनी बलिहारी,
वारे वारे प्रेमथी जाई वारी. बुद्धि० ए टेक०
गुजरातनो प्रांत उत्तर सारो,

सावर केरो सुखकारी किनारो;
 विजापुर गाम अंतर धारो. बुद्धि० ॥१॥
 श्रावक तणी वस्ती घणी सारी,
 लागे प्रभु भक्तोने प्यारी;
 जिनालयो शोभे छे सुखकारी. बुद्धि० ॥२॥
 पाटीदार प्रेमी पूरा शोभे छे,
 अहिंसक वृत्तने पाले छे;
 दानी गुण केरो ल्हावो लेछे. बुद्धि० ॥३॥
 तेमां गुरुए जन्म सुखद लीधो,
 मानव केरो जन्म सफल कीधो;
 संसारने बोध सिद्धो दीधो. बुद्धि० ॥४॥
 गुरु कर्या सुखसागर स्वामी,
 खलकमांही राखी नही खामी;
 जोडी दृष्टि साचा धर्म स्हामी. बुद्धि० ॥५॥
 करी गुरुसेवा खरी खांते,
 तव्या रागद्वेषने नीरांते;
 अजित कीर्त्ति प्रसरी बधे प्रांते. बुद्धि० ॥६॥

काव्य.

सकलवृद्धिकराय महात्मने, निखिलकर्ममलक्षयकारिणे।
 गुरुवराय वरिष्ठगुणात्मने, जलमहं विमलं परिकल्पये ॥ १ ॥

ॐ ह्रीं श्रीं गुरुपदपूजार्थं जलं समर्पयामि स्वाहा,

अथ द्वितीया चन्दनपूजा.

बुद्धा.

गुरु कर्या मन मानता, सुखसागर मुनिराय,
सद्गुरु वचन सुण्या विना, भक्ति कदी नव धाय. ॥१॥
गुरु विण ज्ञान मले नही, गुरु वगर नही ध्यान;
गुरु वगर गति नव मले, गुरु वण नही भगवान. ॥२॥
गुरु बतावे ज्ञानथी, परमात्मानो पंथ;
शुं समजे अज्ञात जन, समजे विरला संत. ॥३॥
शिष्य स्वभावे संगमां, करी सेवा अति श्रेष्ठ;
संसारी सुख परहर्यां नकी जाण्यां नेष्ट. ॥४॥
सद्गुरुमी करुणा वडे, उत्तम पाम्या ज्ञान;
आ जन्मे जाणी लीधा, घट भीतर भगवान. ॥५॥

ढाल—अलबेलीरे अबे मात. ए राग.

छे महिमा अपरंपार, श्री सद्गुरु केरो;
आवे निर्मल आचार, जाय फोगट फेरो. ए टेक०
श्री सद्गुरुजी ज्ञान प्रतापे, प्रगटे घटमां ज्ञान जो;
जाय अंधार अज्ञान केरुं, थाय प्रभुनुं ध्यान. श्रीसद्० ॥१॥
सद्गुरुनी छे करुणा सारी, जेवी चंदन छायजो;
भवाटवीना ताप समूला, जीवडा केरा जाय; श्रीसद्० ॥२॥
सद्गुरु पासे दीक्षा पाम्या, पाम्या विमल विचारजो;
धर्मध्यान पग मेमे पाम्या, बली उत्तम आचार. श्रीसद्० ॥३॥

स्याद्वादनी समजण पाम्या, पाम्या शांति अपारजो;
 दयार्धम दीलडामां पाम्या, धर्मक्रिया सुखकार. श्रीसद्०॥४॥
 परोपकारमां प्रीति पाम्या, पाम्या परम प्रसादजो;
 हृदयवृद्धि परिपूरण कीधी, काप्या क्लेश प्रमाद, श्रीसद्०॥५॥
 सागरमां जेम स्वातीधिदु, ग्रहण करे कोइ जंतजा;
 सद्गुण सघला एम समाणा, उपज्यो उदय अनंत, श्रीसद्०॥६॥
 श्री सद्गुरुनी पूर्ण कृपाधी, सफल थयां सहु काजजो;
 अजितसागरना सद्गुरु साचा, बुद्धिसागर महाराज.
 श्रीसद्० ॥७॥

काव्य.

त्रिविधतापहराय शुभात्मने, जगति जन्मवतां सुखदायिने ।
 कुमतिकर्दमवृन्दविशोषिणे, परिदधाम्यतिशीतलचन्दनम् ॥१॥
 ॐ ह्रीं श्रीं गुरुपदपूजार्थं चन्दनं यजामहे—स्वाहा—

अथ तृतीया पुष्पपूजा—बुहा.

परमपदारथ प्रभुपदे, लागी लगन अपार,
 छोळयो सिन्धु सुखतणो, लाग्युं विश्व असार; ॥ १ ॥
 जवरां बंधन जगतणां, जवरां जगनां दुःख;
 गुरु करुणा वण नव छुटे, थाय न साचुं सुख; ॥ २ ॥
 गुरुविना गति नवमले, गुरुविना नही मोक्ष;
 सहु वस्तु सद्गुरु विना, प्रगट छतांय परोक्ष; ॥ ३ ॥
 सहु वस्तु पैसे मले, सद्गुरु वस्तु अमूल्य;
 अजित कहे श्रीगुरुविना, कर्युं कराव्युं धूल; ॥ ४ ॥

२१

वाणी वर्णन श्रुं करे, महद् पुरुषमहिमाय;
केवल शरण स्वभावधी, प्राणी पावन थाय; ॥ ५ ॥

ढाल तेजेतरणिथीबडोरे—ए राग.

प्रेमधकी परमात्मार, पींडविषे पेस्वाय;
कोटी उपाय करो छतार, सद्गुरुधी समजाय,
होप्राणी सद्गुरु संगत कीजीयेरे;
प्रेमसुधारस पीजीयेरे; थाय सफल अवतार. ए टेकः
श्रं समजे मतिमंदतेरे. अनुभव केरोपंध,
वाणी वर्णन नव करेरे; नवभावे कदी अंत;
होप्राणी सद्गुरु संगत कीजीयेरे,
प्रेमसुधारस पीजीयेरे; थाय सफल अवतार; ॥१॥
किंमत सधला विश्वनीरे, एक तरफ अंकाय,
पण किंमत आत्मातणीरे; कदीये केम कराय;
होप्राणी सद्गुरु संगत कीजीयेरे,
प्रेमसुधारस पीजीयेरे, थाय सफल अवतार; ॥२॥
आत्माने नव ओलखयो, देज रखो छे दूर;
संगत सद्गुरुनी करोरे, हाजर होय हजर;
होप्राणी सद्गुरु संगत० प्रेम० थाय० ॥३॥
पार्श्वमणिधी विश्वनार, सुखनी प्राप्ति थाय;
पण गुरुनी करुणा थकीरे प्राणी प्रभु बनी जाय;
होप्राणी सद्गुरु० प्रेम० थाय० ॥४॥
बुद्धिसागरजी सद्गुरुरे; मलिआ मुजने एक;

सफल जन्म म्हारो कर्योरे, समज्यो विरतिविवेक;
होप्राणी सद्गुरु० प्रेम० थाय० ॥५॥

काल ज्वाला ठंडी करीरे, दीधो घट उल्लास;
समजाव्यो शुभ सानमारे, प्रभुजी त्हारीपास;
होप्राणी सद्गुरु० प्रेम० थाय० ॥६॥

वारंवार प्रणामछेरे, सद्गुरु चरणसरोज;
प्रेमपंथीना हृदयनीरे, खरेखरी करीखोज;
होप्राणी सद्गुरु० प्रेम० थाय० ॥७॥

भव अटवीमां भटकतारे, हेते झाल्यो हाथ;
अजितसागरना जन्मने, कर्यो अनाथ सनाथ;
होप्राणी सद्गुरु० प्रेम० थाय० ॥८॥

काव्य.

सुरभिदेहगुणेन सुवासित—सकलभूवलयाय जितात्मने ।

सुरनरेन्द्रगणस्तुतकर्मणे, सुगुरवे कुसुमानि यजामहे ॥१॥

ॐ ह्रीं श्रीं गुरूपदपूजार्थं पुष्पाणि यजामहे—स्वाहा—

चतुर्थी धूपपूजा.

बुद्धा.

चोथी पूजा धूपनी प्रगटावे गुरु० मे;
दोष दबावे दीलतणा, राखे कुशल खेम; ॥१॥

गुरुचरणे शुभस्नेहथी, वारंवार प्रणाम;
गुरु करुणाथी पामीए, शिवमन्दिर सुख धाम; ॥२॥

सम्यक् दृष्टि गुरुविना, कोण बतावणहार;
 सम्यक् दृष्टि विना तथा, कोण बचावणहार; ॥३॥
 जैनधर्मना सुख भर्या, अति उत्तम मुनिराज;
 परोपकारी कार्यथी, सिध्यां सघलां काज; ॥४॥
 एवा जन थोडा थशे, पावनपरम मुजाण;
 पूर्ण कृतार्थ बनी रक्षा, मोक्षनुं राखुं मान; ॥५॥

ढाल. नाथ कैसे गजको बंध छुडायो—ए राग

श्रावकव्रत भवजल तरवानो चारो,
 नावेगुरु विण पार किनारो, श्रावक० ए टेक.
 देशथी विरति पंचम गुणस्थानक, साची शान्तिनो उतारो;
 दीलढाना दोष बधा दूर करवा, समकित सदगुण प्यारो,
 श्रावक० ॥१॥

कालने काप्या कंकासने काप्या, उत्तम आव्या विचारो;
 पाप अने ताप सघला हठाव्या, जाणे के काष हजारो;
 श्रावक० ॥२॥

प्रेम पावक केरी बलवंती ज्वाला, ध्याननो धूप छे सारो;
 स्याद्वाद दृष्टि घ्राणमार्गे धई, अध्यात्म गंध प्रसार्यो;
 श्रावक० ॥३॥

जगवासना केरो रोग हठाव्यो, मोह स्वपाव्यो छे स्वारो;
 सत्कीर्ति सहु जगमांही प्रसरी, उत्तम सहुना उच्चारो;
 श्रावक० ॥४॥

आत्म परात्मनुं ज्ञान प्रगट करी, ममतानो मार्यो ठठारो;

अनंत कालनी खोयेली वस्तु; पाम्या छे खोली पटारो;

श्रावक० ॥५॥

बहु गुणवंता बुद्धिसागरजी, अमने हवे न विसारो;

अजितसागर विनवे अति भावे, जेवो तेवो हुं तमारो.

श्रावक० ॥६॥

काव्य.

विषयवाजिवशीकरणौजसे, मदविषोद्धरणोत्तमशक्तये ।

मतिमतां हृदि निश्चितमूर्त्तये, गुरुवराय सुधूपमहं यजे ॥१॥

ॐ ह्रीं श्रीं गुरुपदपूजार्थं धूपं समर्पयामि—स्वाहा.

अथ पंचमी दीपपूजा.

दुहा.

योगाभ्यासी तन हतुं, योगाभ्यासी चित्त;

योगाभ्यासी भावथी, रुढी राखी रीत. ॥ १ ॥

चित्तवृत्तिओ रोकने, कीधी एकाकार;

ध्येय व्यान ध्याता तणा, जाण्या गूढ प्रकार. ॥ २ ॥

निर्मल जेनी प्रीतही, निर्मल जेनी रीत;

मन इन्द्रिय कवजे कर्यो, वात तजी विपरीत. ॥ ३ ॥

कोमल जेनी वाणीमां, वरसे अमृतधार;

वली वलीने चरणमां, प्रणाम वार हजार. ॥ ४ ॥

शोध्यां आगम निगमने, वली जाण्युं वेदांत;

अन्य धर्मना सारने, सहज कर्यो विज्ञात; ॥ ५ ॥

ढाल—लाल डंका वाग्या तमारा देशमां. य राग.

अमने रुढो लाग्यो तमारो आशरोरे,
 सत्य धर्म केरो पंथ कर्यो पांशरोरे. अ० ॥१॥

तमे साचा योगभ्यासी जोगीडारे;
 गुरु भगवानना भावकेरा भोगीडारे. अ० ॥२॥

जाणी जीवशिव केरी एकतारे,
 सदा साधुना समाजमांही शोभतारे; अ० ॥३॥

तमे अलख प्रदेशी आतमारे,
 जाण्या संत मंते महातमारे; अ० ॥४॥

यम नियमने जाण्या तमे प्रेमथीरे,
 वाल्यां योगनां आसन घणा नेमथीरे; अ० ॥५॥

प्राणायाम तमे कर्या भले भावथीरे,
 पूरक कुंभक रेचक घणा ल्हावथीरे. अ० ॥६॥

मानव देहना महात्मने अनुभव्युंरे,
 मल्युं देहनुं रतनते खरुं कर्युंरे; अ० ॥७॥

पर्युं ध्यान प्रभु केरु दिन रातमारे,
 साधी समाधि वसीने एकांतमारे; अ० ॥८॥

इती वचन सिद्धि गुरु आपनेरे,
 पाल्यो पुरण ब्रह्मचर्य प्रतापनेरे. अ० ॥९॥

तमे बांझीआने बंधाव्यां पारणारे,
 शोभाव्यां बालकनी वस्तिथी वारणारे. अ० ॥१०॥

गुरु आंघलाने आंख्यो आपतारे,

सदा रोगी तणा रोग कष्ट कापतारे. अ० ॥११॥
 रहेशे त्रिष्वमां अविचल नामनारे,
 अजितसूरि गुण गाय गुरु आपनारे. अ० ॥१२॥

काव्य.

भविकनिर्मलबोधविकासिने, प्रथितकीर्तियशोविशदात्मने ।
 महत्कर्मचयाय तमोहरं, विशददीपमहं परिकल्पये ॥१॥

ॐ ह्रीं श्रीं गुरुपदपूजार्थं दीपं यजामहे. स्वाहा.

अथ षष्ठी अक्षत पूजा.

—हुदा—

सर्व धर्मना मर्मने, समझ्या श्री सूरि राज.
 नमन करे नरनाथ पण, शोभ्यां संयम साज, ॥१॥
 ध्यान धर्यु शुभ धर्मनुं, अवगुण कीधा त्याग;
 एक अविचक प्रभु विषे, हतो घणो अनुराग. ॥२॥
 सर्व धर्म आचार्यनो, कर्यो हतो सहयोग,
 व्यापक दृष्टि बहु हती, करी शमन सहु शोक; ॥३॥
 जगत तापथी तपितने, कल्पवृक्षनी छाय.
 शो महिमा मुख वणवुं, गुण गंभीर गुरु राय, ॥४॥
 आनन्द धनना अर्थनी, खरेखरी करी खोज;
 एक अलख आराधना, रसपूरण प्रभु रोज. ॥५॥

ढाल—मा पावा ते गढयी उतर्या महाकालीरे. प राग

अक्षत भक्तिना आपीये, सूरिराजारे.

अमे क्लेश जगतना कापीये, गुण शाशारे, ॥१॥

सुख दुःख आपे सरखां गण्यां, सूरिराजारे.	
तमे नाम निरंजननां भण्या, गुण झाझारे;	॥२॥
करुणालु मन निर्मल हतुं, सूरिराजारे.	
स्याद्वाद विपे निश्चल हतुं, गुण झाझारे;	॥३॥
शुभथाय जगतनुं जे रीते, सूरिराजारे.	
तमे वर्तन करता ए रीते, गुण झाझारे;	॥४॥
अति गहन गति हती आपनी, सूरिराजारे.	
तजी व्याधि बधी जगतापनी, गुण झाझारे;	॥५॥
तप त्याग तणी सीमा नही, सूरिराजारे.	
राखी लज्जा काचां कर्मनी, गुण झाझारे;	॥६॥
महीपति मरजादा राखता, सूरिराजारे.	
तमे भव्य वाणी मुखे भाखता, गुण झाझारे;	॥७॥
मीथ्या दृष्टि त्यागी हती, सूरिराजारे.	
रुढी रहेणी विमल राखी हती, गुण झाझारे;	॥८॥
संयममां मन शोभ्युं हतुं, सूरिराजारे.	
सूरि अजितनुं चित्त थोभ्युं हतुं, गुण झाझारे;	॥९॥

काव्य.

भवभयक्षतिकर्मविधायकान्,
 शुभगुणाचरणोत्तमशिक्षकान्।
 शिवनिकेतनकेतनतुल्यकान्,
 परिदधामि पवित्रतराक्षतान् ॥१॥

ॐ ह्रीं श्रीं सद्गुरूपद पूजार्थं अक्षतान् यजामहे स्वाहा.

अथ सप्तमी नैवेद्य पूजा.

—दुहा—

तत्त्वज्ञाने त्रण लोक, पूर्ण थयुंज प्रसिद्ध;
 ज्ञानी जन ज्ञानी गणे, सिद्धो जाणे सिद्ध. ॥१॥
 भक्तो जाणे भक्त छे, संतो जाणे संत;
 अकल गति गुरु आपनी, गुणी जाणे गुणवंत. ॥२॥
 ध्यानी जने ध्यानी गण्या, योगि जाणे सुयोग;
 सज्जन तो सज्जन गणे,—नीरोगी नीरोग. ॥३॥
 पंडित जन पंडित गणे, त्यागी जाणे त्यागी;
 अकल कला सूरिराजनी, शी गति समजे रागी. ॥४॥
 मंदमति जाणे नही, मुनि आपनो मर्म;
 समज्या ते सज्जन थया, धींगो जाण्यो धर्म. ॥५॥
 ढाल—लाल डंका बाग्या तमारा देशमांरे. ए राग.

गुरु आपनी नैवेद्य पूजा सातमीरे,
 कशी तप जपमां न राखी कमीरे. गुरु० ॥१॥
 पुरा प्रेमथी पाल्या पंचाचारनेरे,
 रुढी कहेणी तेवी करणीथी आचारनेरे. गुरु० ॥२॥
 रच्या ग्रन्थ तमे एकसो आठ छेरे;
 प्रभु पंथना भरेला प्रेमी पाठ छेरे. गुरु० ॥३॥
 राज रजवाडा आपने जाणतारे,
 वली श्रद्धालु राखता मानतारे. गुरु० ॥४॥
 जैनशास्त्रनी जुक्ति घणी जाणी हतीरे,

स्याद्यादनी मोघी मता माणी हतीरे. गुरु० ॥५॥
 जूनां मंदिर अनेक सुधरावीयांरे,
 जेनेतरमां अहिंसा बीज वावीयांरे. गुरु० ॥६॥
 साचा धर्मनो प्रचार तमे बहु कयोरि,
 सर्व धर्ममांथी सार तमे उर धयोरि. गुरु० ॥७॥
 देश दाज्ञ पण आप केरा मन हतीरे,
 स्वदेशी भावना प्रचारता छानुं नथीरे. गुरु० ॥८॥
 जेम कल्पतरु सर्व वृक्षराज छेरे.
 एम आपनो अवतार सूरिराज छेरे. गुरु० ॥९॥
 प्रेम भावनां नैवेद्य आपीये अमेरे,
 पुरा प्रेमथी स्वीकारजो सूरि तमेरे. गुरु० ॥१०॥
 सूरि अजितनी हाथ जोडी विनतीरे,
 अरज देशकालनी कशी छानी नथीरे गुरु० ॥११॥

ढाल बीजी—सजनी मारी, क्यां रमी आची रजुनी
 सांचु बोलोजी—ए राग.

सांभलज्यो सदगुरुजी साचा, सेवकनी एक अरजी;
 —उरमां धारोजी.—
 अनंत भव अथढाणो आत्मा, मानी पोतानी मरजी;
 —पार उत्तारोजी.— ॥१॥
 रंक सेवक अमे सदा तमारां, ज्ञान ध्यान नव जाण्यां;
 —उरमां धारोजी.—

પ્રેમભાવના રાखો પ્રાણીપર, પોતા સમાન પ્રમાણ્યા;

—પાર ઉતારોજી.— ॥૨॥

સાધુ જનોના સંગ ન કીધા, અવલી ઉચ્ચારો વાણી;

—ઉરમાં ધારોજી.—

સદ્ગુરુ શબ્દો દીલમાં ન ધાર્યા, જોગ જુક્તિ નવ જાણી;

—પાર ઉતારોજી.— ॥૩॥

एक નિરંજન અલખની સ્વાતર, જગમુખ આપે ત્યાગ્યાં;

—ઉરમાં ધારોજી.—

સદ્ગુરુ સેવા પૂર્ણ કરી તમે, મુક્તિ તળાં દાન માગ્યાં;

—પાર ઉતારોજી.— ॥૪॥

મનોહારી રુઢી મૂર્તિ તમારી, યાદ અહોનિશ આવે.

—ઉરમાં ધારોજી.—

સદ્ગુરુ ભાવે સંભારીને, આંખઢલી આંસુ લાવે;

—પાર ઉતારોજી.— ॥૫॥

અવિદ્યા આવરણ દૂર કર્યાં અને, સહજ સમાધિ સાધી;

—ઉરમાં ધારોજી—

અનંત ઉપકાર વિશ્વજનો પર, પ્રજાલી પાપની વ્યાધી;

—પાર ઉતારોજી.— ॥૬॥

નિવાસ કરજો અમ દિલઢામાં, આશીર્વાદ રુઢા દેજો;

—ઉરમાં ધારોજી.—

ધ્યાન ભજનમાં ધૈર્ય આપીને, સ્વરી સ્વર હવે લેજો;

—પાર ઉતારોજી.— ॥૭॥

કોમલતનના કોમલ મનમાં, કોમલ ભાવ કરાવો;
—ઝરમાં ધારોજી.—

જે જે પ્રકારે સારું અમારું,—થાય એ લક્ષમાં લાવો;
—પાર ઉતારોજી.— ॥૮॥

આપ સમું ભવસાગર તરવા, શરણું નથી કોઈ સાચું;
—ઝરમાં ધારોજી.—

આપ કૃપાથી જાણી લીધું છે, કોટિ રીતે જગ કાચું;
—પાર ઉતારોજી.— ॥૯॥

અજિતસાગર શરણ થયો છે, બીજાનો કદી ન થવાનો,
નિર્મલભાવે આવરણ કાપી, ઝડે પ્રદેશે જનારો;
—પાર ઉતારોજી,— ॥૧૦॥

કાવ્ય.

જૈનેન્દ્રશાસનધુરન્ધરપુત્રવાય,
જ્ઞાનાત્મને વિજિતલૌકિકભાવનાય ।

શ્રદ્ધાલતાનવિનવારિધરાય શુદ્ધ,
નૈવેદ્યમુત્તમમહં વિનિવેદયામિ. ॥૧॥

ૐ હ્રીં શ્રીં સદ્ગુરુ પદપૂજાર્થં નૈવેદ્યં યજામહે સ્વાહા—

અથ અષ્ટમા ફલપૂજા.

કુહા.

જ્ઞાનસમું બીજું નથી, ઉત્તમ સાધન એક;
જ્ઞાને ઘટમાં થાય છે, વિરતિ વિચાર બિવેક ॥૧॥

ज्ञानामृत आगल वधां, औषध व्यथ सदाय;
 दोष टले आत्मा तणा, अनुभव ज्योति जणाय ॥२॥
 ज्ञान तणुं वर्णन करे, शारद देवी सदाय;
 तोपण आखा भव विषे, संपूर्ण नव थाय ॥३॥
 ज्ञानचिन्तामणि कर ग्रहो, शुं नाणानुं काम;
 अवनीमां उत्तम थयो, पूर्ण काम अभिराम ॥४॥
 ज्ञान वडे आ विश्वमां, शिव जीवनो थइ जाय;
 ए ज्ञाने उत्तम थया, बुद्धीश्वर सूरिराय ॥५॥

ढाल-वीर कुंवरनी वातडो कोने कहीप, ए राग.

हारि ज्ञान पाम्यारे ज्ञान पाम्या, हारि बुद्धिसागर सार;
 अनुभव उत्तम पामीया, ज्ञान पाम्या०—ए टेक०
 शुद्ध ज्ञानरूपी फल चाखीने, रस पीधो,
 हारि रस पीधोरे रस पीधो;
 हारि ज्ञानामृत निरधार, अनुभवसागर उच्छल्यो. ज्ञान०॥१॥
 जेम सर्वे नदीयो वही जाय छे, सिन्धु स्हामी;
 हारि सिन्धु स्हामी रे सिन्धु स्हामी,
 हारि एवुं आपनुं ज्ञान, सर्वे धर्मो वस्तु एक छे; ज्ञान० ॥२॥
 नव करशो निंदा तमे कोईनी, सबळुं समजो,
 हारि सबळुं समजोरे सबळुं समजो;
 हारि समकित उपदेश, आत्मापरात्मा एक छे. ज्ञान०॥३॥
 तमो समदर्शी सद्गुण भर्या, संत साचा,

हारें संत साचारें संत साचा;
 हारें मन वाणीनी पार, दृष्टि हती रुढी आपनी. ज्ञान० ॥४॥
 गुणग्राहीलोको पासे आवता, बोध देता,
 हारें बोध देतारे, बोध देता;
 हारें जेने जे जोइए तेम, अतुलितगतिमति आपनी. ज्ञान० ॥५॥
 जाणे महिमा श्रुं मूढमति जनो, जाणे ज्ञानी,
 हारें जाणे ज्ञानीरे जाणे ज्ञानी;
 हारें आपनो महिमाय, निर्मल शांत स्वभावना. ज्ञान० ॥६॥
 आप अवतारने धन्य धन्य छे मुनिराजा,
 हारें मुनिराजारें मुनिराजा;
 हारें रुढो अखंड प्रताप, चन्द्र सुरज सुधी वर्तसे. ज्ञान० ॥७॥
 सर्व संशय छूटी गया हता, छूटी ग्रन्थी,
 हारें छूटी ग्रन्थीरे छूटी ग्रन्थी;
 हारें गुरु दीनदयाल, देह परम उपकारनो. ज्ञान० ॥८॥
 आप चरणे अमारा प्रणाम छे, लाखो फेरा,
 हारें लाखो फेरारे लाखो फेरा;
 हारें स्वामी करजो स्वीकार, अजितमूर्ति एम विनवे.
 ज्ञान पाम्या० ॥९॥

કલશ.

ધન્ય મહાવીર ઉપગારી પરાગ.

રટણ એક સદ્ગુરુનું લામ્યું,

ફરીને ફરી બીજે મન થાક્યું;

એ ટેક.

યથામતિ ગુરુજીના ગુણ ગાયા.

લાગીરે અવિચલ ગુરુની માયા;

માથેરે ભારે સદ્ગુરુની છાયા,

રટણ૦ ॥૧॥

માનવ ભવ ફરી ફરી નાજ મલે.

અવિદ્યાનાં આવરણ નાજ ટલે,

ગુરુજી થકી ભવકેરો ફેરો ફલે,

રટણ૦ ॥૨॥

ગુરુરે મલ્યા બુદ્ધિસાગર સાચા.

જાપ્યારે ભાવ જગત તળા કાચા;

સફલ થઈ આજે વિમલ વાચા,

રટણ૦ ॥૩॥

સંવત ઓગણીશ અને વ્યાશી.

પોષ નામે મહિનો સુખ રાશિ;

તિથિ બુધ તેરસ છે સ્વાશી,

રટણ૦ ॥૪॥

સાવર કેરો તટ શોમે સારો.

ઉત્તર ગુજરાત ડરે ધારો;

વિહાર વિજાપુરમાંદિ પ્યારો,

રટણ૦ ॥૫॥

ગુરુની પૂજા અહીં પૂરી કીધી.

સૂરિષ મતિ આપી ઘણી સીધી;

કીધીરે સ્તુતિ દૈવે જેવી દીધી,

રટણ૦ ॥૬॥

મૂરિજી હીરવિજય મહાજ્ઞાની,
 નેમના શિષ્ય સહજસાગર ધ્યાની;
 પરંપરા પરમ પાવન જાણી, રટણ૦ ॥૭॥
 અનુક્રમે રવિસાગર જાણ્યા,
 તેઓના શિષ્ય સુખસાગર માન્યા;
 તેઓના બુદ્ધિસાગર પીછાળ્યા, રટણ૦ ॥૮॥
 મહાયોગી ધ્યાની જગત જાણે.
 શ્રાવક અને અન્ય વધા માને;
 આચાર્ય પદ સહુ જન પરમાણે, રટણ૦ ॥૯॥
 તેનોરં પદપંકજ રજહું હું.
 અજિત અબ્ધિ પ્રેમેથી પ્રણમું હું;
 આશિષ એંતે સર્વે જીવોને દહેહું, રટણ૦ ॥૧૦॥
 કાવ્ય.

ત્રિલોક્યતારકગુણાય વરપ્રદાય,
 સર્વાન્માને વિહિતજન્તુદયોદયાય ।
 નિર્વૃત્તિધર્મપથદર્શકનાયકાય,
 મમ્યક્ ફલાનિ શુભદાનિ નિવેદયામિ ॥૧॥
 ૐ હ્રીં શ્રીં સદ્ગુરુપદપૂજાર્થં ફલાનિ મમર્પયામિ સ્વાહા॥
 હતિ.

શાસ્ત્રવિશારદ યોગજિષ્ઠ શ્રીમદ્બુદ્ધિસાગરમૂરિશ્વરશિષ્યરત્નપ્રસિદ્ધ-
 વક્તા જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્અજિતસાગરમૂરિવિરચિત ગુરુપદપૂજા
 સમાપ્તા ॥

गुरु आरति,

जयदेव जयदेव जय जय गुरुदेवा, गुरु जय जय गुरुदेवा,
बुद्धिसागर महाराजा, सफल करो सेवा;

जयदेव जयगुरु देव. ॥१॥

निर्मल ज्ञान विचार, धर्म तणा ज्ञाता; गुरु धर्मतणा ज्ञाता;
महिमा केम कथाय, पाप ताप त्राता;

जयदेव जयगुरु देव. ॥२॥

सफल कर्यो अवतार, बोध कर्यो जनने, गुरु बोध कर्यो जनने;
योगे निर्मल कीर्थां, तन साथे मनने;

जयदेव जयगुरु देव. ॥३॥

ब्रह्मचर्य व्रतधारी, सिद्ध पुरुष साचा; गुरु सिद्धपुरुष साचा;
कथतां आप प्रताप, विरामती वाचा;

जयदेव जयगुरु देव. ॥४॥

पावन परम सदाय, प्रभुनां ध्यान धर्या; गुरु प्रभुनां ध्यानधर्या;
शुद्ध अहिंसा ज्ञाने, कल्मष दूर कर्या;

जयदेव जयगुरु देव. ॥५॥

बचने सिद्धि अपार, जन सघला जाणे, गुरु जन सघलाजाणे;
श्रेष्ठ श्रीमंत महीप, मर्यादा माने;

जयदेव जयगुरु देवा. ॥६॥

भाव आरती लइने, प्रेमदीपक करीये, गुरु प्रेमदीपक करीये,
सद्गुरुरूपद सेवीने, भवसागर तरीये;

जयदेव जयगुरु देव. ॥७॥

જૈન સહિત જૈનેતર, સહુ વંદન કરતા, ગુરુ સહુ વંદન કરતા;
પ્રેમજ્ઞાનના વલથી; સમીપે સંચરતા;

જયદેવ જયગુરુ દેવ. ॥૮॥

બુદ્ધિસાગર સદ્ગુરુની; જે આરતિ ગાશે; ગુરુ જે આરતિ ગાશે;
અજિતસાગર કહે ણાં; સહુ સંકટ જાશે;

જયદેવ જયગુરુ દેવ. ॥૯॥

મંગલદીવા.

દીવોરે દીવો અતિ મંગલ કારી,
અનુભવ દીપક અતિ ઉપકારી; દીવો૦ ॥૧॥

પહેલોરે દીવો ગુરુ જ્ઞાનનું જ્યોતી,
દર્શન કરી મન વૃત્તિઓ મ્હોવી; દીવો૦ ॥૨॥

બીજારે દીવો શુભ આચાર પાલો,
દીઝતી અવિદ્યા ઉપાધિને ટાલો; દીવો૦ ॥૩॥

ત્રીજોરે દીવો પ્રભુધ્યાન સમાધિ,
સાધન કરી હરિયે અંતર ઉપાધિ; દીવો૦ ॥૪॥

ચોથોરે દીવો શુદ્ધ ચારિત્ર જાણો,
આત્મા પરમાત્માનું વારણું માનો; દીવો૦ ॥૫॥

અલસ નિરંજન આત્માનાં દર્શન,
પાવન કરીયે અંતર તન મન; દીવો૦ ॥૬॥

સૂર્ય શશી દીવા પ્રભુજીના શોભે,
દેખી દેખી સૂરિ મુનિ મન લોભે; દીવો૦ ॥૭॥

देव-दनुज-मुनि सिद्ध चोराशी,
 परिहरे ज्ञानदीवाथी उदासी; दीवो० ॥८॥
 अखंड अमर दीवो प्रभुनो प्यारो,
 ध्यान धिरजथी उरमां धारो; दीवो० ॥९॥
 अजित सागर गुरु ज्ञाननो दीवो,
 प्रगट करी जगमां घणुं जीवा; दीवो० ॥१०॥

फलम्.

पूजाभिरष्टधा नित्यं, योनरः पूजयिष्यति ।
 गुरु पादाम्बुजद्वन्द्वं, तं शिवश्रीर्विरिष्यति ॥१॥

बुद्धा

कलश भर्यो छे भावनो, पाणी निर्मल प्रेम.
 पूजन सद्गुरु देवनुं, आपे कुशल खेम; ॥१॥
 अंतरमां उभराय छे, सूरिवर केरो स्नेह.
 करुणा केरा आपता, मांघा मीठा मेह; ॥२॥

स्तवनसंग्रह.

?

अलवेलीचे अंबेमात—ए राग.

जय जय जयगुरु महाराज, अति करुणा कीधी.
म्हने परमातनी आज, अति भक्ति दीधी; एटेक.
आसंसार तणां सहु दुःखनो, गणतां नावे पारजो.
ए दुःख दूर कर्यो सहु म्हारां, प्रगटयुं भाग्य अपार;
अति० ॥१॥

मृगतृष्णानुं जेवुं पाणी, नावे कदीये हाथजो.
आसंसार विषे सुख एवुं, सार गुरुनो साथ; अति० ॥२॥
अनंत कालथकी अथडातो, पांम्यो पीडा अनंतजो.
ज्ञान ज्योति प्रगटाव्युं पोते, आव्यो दुःखनो अंत;
अति० ॥३॥

कल्पतरुनुं जेवुं शरणुं, एबी आप सहायजो.
अनंत भवनी पीडा गुरुनी, भाव भक्तियी जाय;
अति० ॥४॥

नर भव फरी फरी नावे हाथे, अति उत्तम अवतारजो.
सफल कर्यो उपदेश आपीने, अतिमानुं उपकार;
अति० ॥५॥

भावट भागी भवाटवीनी, गुरु गुण केम गणायजो,
 अनंत मुखनो सागर आत्मा, गुरु ज्ञानेथी जणाय;
 अति० ॥६॥

परम कृपालु सद्गुरु राजा, बुद्धिसागर सूरिराजजो,
 अजित सागर सद्गुरुने विनवे, सद्गुरु गरीब नवाज;
 अनि० ॥७॥

२

आवो आवो यशोदाना कंत—ए राग.

आवो आवो तमे गुरुराज, मन्दिरे आवोरे.
 अमो दास तमारा सदाय, करुणा लावोरे; ॥१॥
 तमे सद्गुणना भंडार, अंतरजामीरे.
 थया पूरण कृतार्थ अनेक, शरणुं पामीरे; ॥२॥
 तमे शोभावी गुजरात, कीर्ति प्रसारीरे.
 आप चरणमां वार हजार, विनती अमारीरे; ॥३॥
 तमे शिखल्या समान स्वभाव, शीखवी समतारे;
 तमे मार्यो मोह महान, भारी ममतारे. ॥४॥
 तमे रुढा भज्या भगवान, संसार त्यागीरे;
 तमे सद्गुरु केरा शिष्य, अखंड अनुरागीरे. ॥५॥
 तमे सहज समाधि साधि, भल पण भरीयारे;
 प्रत्याहारने प्रणायाम, केरा तो दरीयारे. ॥६॥

तमे क्लेश तणा तो मूल, सयलां काप्यारे;
 तमे आत्म विद्या केरां दान, मुमुक्षुने आप्यारे. ॥७॥
 हतो ऊर्द्ध तमारो प्रदेश' कोइ जन जाणेरे;
 तमे अनुभव मार्ग प्रवीण, जाणे ते माणेरे. ॥८॥
 तमे ध्यानी तणा पण ध्यानी, ज्ञानीना ज्ञानीरे;
 तमे प्रेमी तणा पण प्रेमी दानीना दानीरे. ॥९॥
 तमे अखंड जगावी अलेख, अवधूत पंथेरे;
 तमे जगाढयो आतमराय, बखाण्या संतेरे. ॥१०॥
 मूरि अजित कहे गुरुदेव, उत्तम आचारीरे;
 सदा आपतणा गुण गाय, अरजी उचारीरे. ॥११॥

३

अलि साहेली जंगम तीरथ जोवा उभीरेने—ए राग.

गुरुदेव तमो, भववनमांही सिद्धो पंथ बतावता.

सहु प्राणी तणा, कूडमति हरवाने औषध आपता; ए टेक.
 तमे संत सदा परउपकारी, तमे सुख परित्याग्यां संसारी.
 हति प्रभु तणी भक्ति प्यारी; गुरु० ॥१॥
 जए जोग विषे निश्चदिन जाग्या, आतम रस माटे अनुराग्या.
 बली विश्व भोग मिथ्या लाग्या; गुरु० ॥२॥
 ब्रमे धर्म तणां बहु वृत्त पाल्यां, तमे आधि उपाधि बधां टाल्यां.
 तमे शिवपुर केरां घर भाल्यां; गुरु० ॥३॥

तमे अलख निरंजन लक्षधर्यो, फरो मानव केरो सफल कर्यो.
तमे पाप समूह समग्र हर्यो; गुरु० ॥४॥
तमे समजाव्यां नरने नारी, श्रद्धा करी आत्म विषे सारी.
करी नौका भवजल तरनारी; गुरु० ॥५॥
तमे जगत भाव जाण्या खोटा, जाण्युं जगत जलना परपोटा.
तमे जाण्या मनमोहन मोटा; गुरु० ॥६॥
गुरु एक जीभे केटळें कहीये, गुण संभारी मनमां रहीये.
गुरु स्मरण वडे राजी थईये; गुरु० ॥७॥
करुणा अम उपर सदा राखो, क्लेश कंकासने कापी नाखो.
गुरु भक्ति विषे जाय भव आखो, गुरु० ॥८॥
सूरि अजितनी विनती ध्यान धरो, शुभ आशिष केहं दानकरो.
बुद्धिसागरजी भव रोग हरो; गुरु० ॥९॥

जो कोइ बुद्धिसागर सूरिने आराधशेरे लोल.
तेना दीलमांही भक्ति ज्ञान बाधशेरे लोल; ॥१॥
तेनी नेक तथा टेक प्रभुमां थशेरे लोल,
भूख दुःखने-जंजाल अलगां जशेरे लोल. ॥२॥
धर्यु ध्यान भगवान केहं भावथीरे लोल;
लाव्या लक्षमां अलक्ष रुढा लहावथीरे लोल, ॥३॥
दशे दिशमां हमेश जामी नामनारे लोल.
जेणे पूर्ण करी प्रेमी केरी कामनारे लोल; ॥४॥

દામ-ધામ-ગામ-સર્વ જેણે ત્યાગીયારે લોલ,	
જેને વંદવાને નરનારી લાગીયારે લોલ.	॥૧॥
જેની પ્રીતિ તળી રીતિ ઘણી આકરીરે લોલ;	
જેણે અલબેલાની ભક્તિ ભલી આદરીરે લોલ,	॥૬॥
જેણે જૈનધર્મ કેરી કરી ગર્જનારે લોલ.	
મિથ્યા વાદીની કરાવી વધે તર્જનારે લોલ;	॥૭॥
જેની સિદ્ધ દશા કેરી વ્યાપી માન્યતારે લોલ,	
જેને મજ્જનો મુસિદ્ધ સાચા જાણતારે લોલ.	॥૮॥
દેશ કાલના પ્રમાણે જ્ઞાન ધ્યાનમારે લોલ;	
કર્યો ધર્મનો પ્રચાર-મહા માનમારે લોલ,	॥૯॥
મૂરિ અજિતની વિનતી છે ષ્ટલીરે લોલ.	
જીવ્હા એકને સ્તુતિ કરાય કેટલીરે લોલ;	॥૧૦॥

૬

આવજો આવજો આવજોરે, ઘેની—૫ રાગ.

લાવજો લાવજા લાવજોરે, ગુરુ પ્રાર્થનાને લક્ષમાંહી લાવજો.	
પ્રેમરૂપી પુષ્પ પ્રગટાવજોરે, ગુરુ પ્રાર્થનાને	૫ ટેક
અજ્ઞાન અંતરમાંહી અતિ ઉભરાય છે.	
એને જ્ઞાન દીપકે હઠાવજોરે;	ગુરુ ॥૧॥
શોકરૂપી અગ્નિ કેરી શાલ શલકાય છે,	
સ્નેહ તળા પાણીથી સમાવજોરે,	ગુરુ ॥૨॥

મનહું સદાય મૂઢું મમતું મમે છે;	
મઘ્ય ગુરુ હવે ના મમાવજોરે,	ગુરુ૦ ॥૩॥
જૈન ધર્મરૂપી રુઢા વાગમાંહી આસમે,	
વૈરાગ્યનાં વીજ આવી વાવજોરે;	ગુરુ૦ ॥૪॥
અનાચાર અંતરના દૂર કરી નાચજા,	
આચારની ધ્વજાઓ ઉઠાવજોરે.	ગુરુ૦ ॥૫॥
હિંસા વધે છે વિશ્વમાંહી આ સમા વિષે;	
અર્હિસાના આનંદ ઉઠાવજોરે.	ગુરુ૦ ॥૬॥
અસંખ્ય પ્રદેશી તમે આતમા અનૂપછો,	
આત્મજ્ઞાન નીરે ન્હવરાવજોરે;	ગુરુ૦ ॥૭॥
અજિતસાગર કેરી વિનતી સ્વીકારજો,	
શુદ્ધતાનાં પાણી પીવરાવજોરે.	ગુરુ૦ ॥૮॥

૬

ગજલ.

ૐ હ્રીં શ્રી ગુરુદેવ છો, પાવન પરમ પરમેશ્વરા,
 હું આપનું સમરણ કરું,—થાજો સદાયે સુખકરા;—ૐ૦॥૧॥
 માતા તમો પિતા તમો, ભ્રાતા તમો વીજું નહી,
 મ્હારી તથા જાતી તમો, વીજું કશું ઇચ્છું નહી.—ૐ૦॥૨॥
 આકાશમાં પાતાલમાં, ગુરુ આપ સમ કંડયે નથી,
 આત્મા પરાત્મ બનાવવા, વીજું સુખદ સાધન નથી:—ૐ૦॥૩॥

माथा तणा तो मुकुट छो, हैया तणा शुभ हार छो;
 कामादि सैन्य बिदार बा, शूरा तमो सरदार छो.—ॐ०॥४॥
 पृथ्वी सलिल अग्नि पवन, आकाशमां त्हारी गति;
 जन अधमने उद्धारवा, शक्ति इतर सारी नथी;—ॐ०॥५॥
 प्रेमस्वरूप तमो दिसो, बळी नेम स्वरूप तथा तमो;
 सौन्दर्यरूप तथा तमो, पूजक तमारां सह अमो,—ॐ०॥६॥
 जलना तरंगो जाणुं के, गुणगान सुन्दर गाय छे;
 गुरुगुणतणा ए तानमां, मुज आत्म निर्मल थाय छे—ॐ०॥७॥
 जगनां सुखो मागु नही, जगनां दुःखो त्यागुं नही;
 त्याग्या अने माग्या तणी, इच्छा हृदय राखुं नही,—ॐ०॥८॥
 केवल हृदयनां वांचछना, परिपूर्ण गुरुकरुणा तणी;
 उद्धार करवो अजितनो, ए गर्जना सदगुरुभणी.—ॐ०॥९॥

७

ॐश्रीसद्गुरुविरह.

ओधबजी संदेशां कहैजां श्यामने—ए राग.

सद्गुरुनां चरण दर्शन ते फरीधी क्यां मले ?
 जेणे कही हती आत्म प्रदेशी वातजो.
 व्हाणुंने व्हातारि गुरुजी सांभरे,
 जेणे जप्या जप जिनवरना दिनरातजो; सदगुरु. ॥१॥

સોડહં શબ્દ સુણાવ્યા મહારા કાનમાં,
 જડચેતનની સમજાવી શુભજ્ઞાનજો;
 રૂપેયા આપ્યાથી વસ્તુ ના-મલે,
 તે પ્રભુ કેરું ગુરુ દીધું દાનજો. સદ્ગુરુ. ॥૨॥
 જ્ઞાનભાનુ પ્રગટાવ્યો દીલ આકાશમાં,
 નિર્મલ ભાવે કર્યો તિમિરનો નાશજો;
 સમીપ વસ્તુને કીધી દૂર પ્રદેશમાં,
 દૂર વસ્તુને દર્શાવી છે પાસજો. સદ્ગુરુ. ॥૩॥
 સદ્ગુરુના વચને મ્હેં છોટી જાતહો,
 સદ્ગુરુ વચને ત્યાગ કરી મ્હેં નાતજો;
 ગુરુવચનામૃત પીનેત્યાગ્યા તાતને,
 ગુરુવચનોથી માની માત અમાતજો. સદ્ગુરુ. ॥૪॥
 ભ્રમણા મમ ભાગીને લગની લાગાં છે,
 ગુરુ વચનોમાં તન મન ધન કુરવાનજો;
 આત્માની પરમાતમશું થઈ પ્રીતહી.
 અલસ નિરંજન પ્રભુનું લાગ્યું ધ્યાનજો. સદ્ગુરુ. ॥૫॥
 અસંખ્ય પ્રદેશી ચિદ્ધન પ્રેમે પામીયો,
 વર્ષી રહ્યા કાંઈ શાંતિતણા વરસાદજો;
 સ્મૃતિ આવી છે વિસ્મૃતિકેરા નાથની,
 અયાદ દેવની ગુરુ દીધી યાદજો. સદ્ગુરુ. ॥૬॥
 શા શા ગુણ ગણાવું શ્રી ગુરુદેવના,
 અનંત દિવસ ગણતાં પણ નાથે પારજો;

विषय शशीनां किरणो मंद पडी गयां,
 अथ उलूकना विरम्या शब्द अपारजो.सद्गुरु. ॥७॥
 अजित सागरना दिलमां वस्या गुरुदेवश्री,
 सफल थयो छे मुज मानव अवतारजो,
 गुरु विण मुक्ति मले नही कदीए कोइने,
 गुरु विण क्यांथी आवे विमल विचारजो.सद्गुरु.॥८॥

८

श्री गुरु विरहे सातवार.

सखी पडवे ते पूरण प्रीत—ए राग.

सखी ! आदित्य उग्यो आकाशे, व्हाणुं व्हातारिं;
 म्हारां तन मन व्याकुल थाय, गुरु गुण गातारिं. ॥१॥
 सखी ! सोमेते आवी शान, वात विचारीरे;
 म्हारा घटमां सद्गुरु देव, अति उपकारीरे. ॥२॥
 सखी ! आव्यो मंगलवार, मंगल करतारे;
 म्हने सद्गुरु आव्या याद, आंमु भरतारे. ॥३॥
 सखी ! बुध वामरीये शुद्ध, कोणवतारे;
 लीधो गुरुए स्वर्गनो पंथ, दीलभरी आवेरे. ॥४॥
 सखी ! गुरुए दर्शन दीव्य, गुरुनां करतारिं;
 लक्षचोराशीनी जेह, हरकत हरतारे- ॥५॥

સરખી ! શુક્રતળો દિન આજ, સૌને સારોરે;
 મુજ ગુરુ ચિરહીને સ્વાસ, લાગ્યો સ્વારોરે. ॥૬॥
 સરખી ! જ્ઞાનિવાસર છે ભાવ, કરિયા કરવારે;
 પળ ગુરુવિળ મન અકલાય, ભવજલ તરવારે; ॥૭॥
 મ્હારી વાતોના વિશ્રામ, સદ્ગુરુ દેવારે.
 તજિ ચાલ્યા અમને સ્વર્ગ, કરીય કોની સેવારે; ॥૮॥
 ગુરુ ! અવગુણ અમ અગણિત, કરુણા કરજોરે;
 મૂરિ અજિત સાગરના શિર, શુભકર ધરજોરે. ॥૯॥
 સરખી ! સાતવાર જે કોઈ, પ્રેમે ગાશેરે;
 ગુરુકરુણાથી તે શિષ્ય, પાવન થાશેરે. ॥૧૦॥

૯.

શ્રી ગુરુગુણગાન.

ક્ષમા રમાનાથને પૂરણ પ્યારી—૪ રાગ.

ગુરુકેરા સદ્ગુણ કેમ ગવાશે, કેવલ સ્મરણથી મુખ ધાશે. ટેક.
 ધર્મમાં અધરમ અધર્મમાં ધર્મ, શ્રી રીતે જુક્તિ જણાશે.
 ત્યાજ્ય અત્યાજ્યની મુખભરી સમજણ, સદ્ગુરુથી સમજાશે.
 ગુરુ૦ ॥૧॥

સદ્ગુરુ બુદ્ધિ સાગરની સેવાથી, પાપના તાપ પલાશે;
 મોક્ષના પંથે મોહાદિક કાદવ, સદ્ગુરુ વિના કલાશે. ગુરુ૦ ॥૨॥

अतिवकठिन ए कादवमांथी, निश्चयथी निकलाशे;
 पण ए निश्चय गुरुविण क्यांथी ! पिंडमां आवशे पासे. गुरु० ॥३॥
 वृक्ष समग्रनी करीए कलम अने, सिंधुनी शाही सोहासे;
 पृथ्वीतणो कागल रुढो करतां, शारद हाथ लखाशे. गुरु० ॥४॥
 आवशे पार समग्रनो तोपण, गुरुगुण केम गणाशे;
 कारण आत्मानां सौख्य अनंतां, केमज अंत पमाशे. गुरु० ॥५॥
 सदगुरु माथे मल्या बुद्धिसागर, हुं पण आवेलो आशे;
 वस्तु अनुपमनुं रूप जणाव्युं, हैडामां देवने हांशे. गुरु० ॥६॥
 तत्त्व अतत्त्वनां लक्षण आप्यां, वृत्ति न क्रोध कंकासे;
 अजितसागर पाम्यो इष्ट अनुभव, गुरुभक्ति केम भूलाशे. गुरु० ॥७॥

श्रीमद् गुरुविरह.

अखरे उतारा राजा भरथरी—ए गग.

सद्गुरु संत महातमा, गया धर्मेने धामजी,
 विरहवडे व्याकुल बनूं, रटतां गुरुजीनुं नामजी. सदगुरु० टेक.
 अमने उगार्या असत्यथी, आपी सत्योपदेशजी;
 पापप्रपंच तजावीया, सुन्दर साधुने वेषजी. सदगुरु० ॥१॥
 मूनुं लागे सहुतम विना, मूनो लागे संसारजी;
 विरह अनिल सतावतो, मुकवे काया आ वारजी. सदगुरु० ॥२॥

ध्यान करुं घडी आपनुं, आवे मूर्ति प्रत्यक्षजी;
 प्रेमातुर आवुं बंदवा, पण उघडे ज्यां चक्षजी. सद्गुरु०॥३॥
 एहसमे दर्शन आपनां, यदा नव अवलोकायजी;
 व्यापे विरहतणी वेदना, काया थर थर थायजी. सद्गुरु०॥४॥
 समदृष्टि तमे साचवी, सौमां सरस्वोज प्रेमजी;
 सौ पर आशिष ते रीते, राखता सरस्वीजरहेमजी. सद्गुरु०॥५॥
 जूनो लोपायलो जैननो, कीधो योग उद्धारजी;
 निर्मल मति गति आपनी, निर्मल सर्व प्रकारजी. ॥६॥
 आपनी जग्या खाली पडी, कोना थकी पूरायजी;
 कामदुघा क्यां अपरपथु, केम उपमा अपायजी, ॥७॥
 लभ्य कीधुंरं अलभ्यने, कीधुं अहष्ट दृष्टजी;
 सभ्य कीधुंरं असभ्यने, कीधुं सष्ट असष्टजी. ॥८॥
 भेद कीधारे अभेदना, कीधा अभेदना भेदजी;
 समजावी शान सोह्यामणी, कापी मोहनी केदजी. ॥९॥
 शिष्यनो संघ संभारतो, गुरुज्ञान विशालजी;
 अजित नमे आप पायमां, गुरुदेव दयालजी. ॥१०॥

श्री गुरुमहिमा.

राग उपरना—

बुद्धिसागर गुरुदेवजी, जपीये आपनो जापजी;
मनढाना मोह श्वावजो, टाली तनढाना तापजी;

बुद्धि-टेक०

धर्म पाल्यो तमे धैर्यथो, कीधां धर्मनां कामजी,
अन्यने धर्म पलावीयो, गया धर्मना धामजी. बुद्धि० ॥१॥

योगप्रदेशथी आवीया, पाल्यो योग आचारजी;
सिद्धस्वरूपी सदा तमो, दीव्यज्ञान दातारजी. बुद्धि० ॥२॥

दर्शन फरी हवे क्यां मले ? क्यारे देशो सत्संगजी;
क्यारे थासे भव्यदर्शने, उरमांही उमंगजी. बुद्धि० ॥३॥

मूर्ति मधुर मनमोहिनी, पेखी प्रगटतो प्रेमजी;
विरही शिष्यो गुरुदेवना, करिये स्थिर मन केमजी ?

बुद्धि० ॥४॥

पारस केरा शुद्ध स्पर्शथी, लोह कुंदन धायजी.

आत्मापरात्म बने नहीं, जीव पणुं नव जायजी;

बुद्धि० ॥५॥

आत्मपरात्म बने तदा, मले सद्गुरु देवजी.

उत्तम सत्संग आपतां; कर्तां सत्संग सेवजी. बुद्धि० ॥६॥

विरह प्रखर गुरु राजनो, तन मन व्याकुल थायजी.
 आंख्य थकी अश्रुओ वहे, नव शांति सोहायजी;
 बुद्धि० ॥७॥
 अमने गुरु ? ना विसारशो. गांढां वेलां पण दासजी.
 अम अवगुण ना बिलोकशो, अमने आपनी आशजी;
 बुद्धि० ॥८॥
 अनंत प्रदेशी आतमा, एना अनुभवनारजी.
 अजितने आशिष आपशो, अमने आप आधारजी;
 बुद्धि० ॥९॥

श्री गुरुअनुभव.

क्षमा रमानायने पूरण व्याप्ती—ए राग. .

गुरुए अमने अमृत पान कराव्यां,
 बीज कल्पतरु तणां वाव्यां;
 ए बीज उग्यां फुल्यां तप्या फाल्यां,
 उत्तम फल मीठां आव्यां;
 दीव्य देवने दीव्य प्रदेशे,
 ध्यानना योगे धराव्यां. गुरु० ॥१॥
 अनुभव सागर छोले चढ्यो अने,
 फल तजी कार्य कराव्यां;

- पीपल उपर बेठेलां पंखी,
अगम प्रदेशे उढाव्यां. गुरु० ॥२॥
- मति गति पहोचे नही तेवे पर्वत,
अनुभव वारि वहाव्यां;
गगन सिंहासने आसन शोभे,
त्यां अम स्थान ठराव्यां. गुरु० ॥३॥
- ज्ञानगंगा जले स्नान कराव्यांने,
स्नेहनां पुष्प सुंघाव्यां;
प्रेमनी पेटी उघाडी कृपाघन,
करुणानां पट पहेराव्यां. गुरु० ॥४॥
- बालक पर जेवां लालन पालन,
ए लाड अमने लढाव्यां;
काम क्रोध केरा ककडा करी अने,
दोषनां मूल दबाव्यां. गुरु० ॥५॥
- कठिन कठोरता कापी दीधी अने,
साधन शुद्ध शिखाव्यां;
अलख वस्तु म्हारा दीलमां लखावी,
लक्षण खलनां खपाव्यां. गुरु० ॥६॥
- बुद्धिसागर गुरुमुज शिर शोभ्या,
शांतिनां क्षेत्र सोडाव्यां;
अजितसागर कहे सद्गुरु चरणे,
भावने भक्ति भणाव्यां. गुरु० ॥७॥

શ્રી સદ્ગુરુચરણપુષ્પાંજલિ.

ગરુડે ચઢી આવડ્યો—૫ રાગ.

બુદ્ધિસાગર સદ્ગુરુ જાડં વારી;

જેને મોક્ષની વાત વિચારી.

બુદ્ધિ. ૫ ટેક.

દયા સર્વ જનોપર લાવ્યા, એકસો આઠ ગ્રન્થ વનાવ્યા,

સ્નેહ સાથે શિષ્યોએ છપાવ્યા.

બુદ્ધિ૦ ॥૧॥

જૈનશાસ્ત્રના ડંઢા અભ્યાસી, પ્રેમજ્ઞાનના પૂર્ણ પિપાસી,

પૃથ્વી ઉપર કીર્તિ પ્રકાશી.

બુદ્ધિ૦ ॥૨॥

શુભ સાહિત્ય કેરારે શોખી, ડંચી દૃષ્ટિ સદૈવ અનોખી;

રાગ સર્વ દીધા હતા રોકી.

બુદ્ધિ૦ ॥૩॥

આશ્રમ ઠામોઠામ સ્થપાવ્યા, હાલ જરૂર વાલા તે જણાયા;

જૈનવાલ પવિત્ર ભળાવ્યા.

બુદ્ધિ૦ ॥૪॥

વલી શાસ્ત્રના મંઢાર સ્થાપ્યા, ઉપદેશ અનેકોને આપ્યા;

કામભાવ અંતરમાંથી કાપ્યા.

બુદ્ધિ૦ ॥૫॥

કલ્પવૃક્ષ છે પરઉપકારી, જેની છાયા છે શીતલ સારી;

એવા ઉપકારી આનંદ ધારી.

બુદ્ધિ૦ ॥૬॥

માન પામતા ઝ્યાં ઝ્યાં તે જાતા, પુણ્યવંત દેખી રાજી થાતા;

જેના ગુણ દેશોદેશ ગવાતા.

બુદ્ધિ૦ ॥૭॥

અમને આશરો એક તમારો, તારો હાથ શાલીને અમારો;

બીજે સુખઢાંનો જાણ્યો ઉધારો.

બુદ્ધિ૦ ॥૮॥

શિષ્ય અજિતસાગર પાય લાગે, મોઘું જ્ઞાનનું દાન માગે;

ગુરુચરણે સદા અનુરાગે.

બુદ્ધિ૦ ॥૯॥

શ્રી સદ્ગુરુસ્તવન.

રાગ ઉપરનો-

શરણ બુદ્ધિસાગર ગુરુનું સારું;

જેનું જ્ઞાન પીયૂષ લાગે પ્યારું.

શરણ૦ ૧ ટેક.

રૂઢી મુક્તિની જુક્તિ વતાવે, જ્ઞાનદીપ સહજ પ્રગટાવે;

દીલડા કેરા દોષ દવાવે.

શરણ૦ ॥૧॥

શરણે આવ્યાની લજ્જા રાખે, અજ્ઞાનને નીવારી નાંખે;

ભવ્ય વાળી વદનથકી ખાખે.

શરણ૦ ॥૨॥

રૂઢી સદ્ગુરુ કલ્પની છાયા, રાખે શિષ્ય ઉપર મોઢી માયા;

શુદ્ધવ્રતધારી શ્રી ગુરુરાયા.

શરણ૦ ॥૩॥

ધર્મધ્યાન નિરંતર ધાર્યો, કૈક નર અને નારી ડગાર્યો;

વિશ્વસરિતામાં ઢૂવતાં તાર્યો.

શરણ૦ ॥૪॥

બ્રાહ્મણ ક્ષત્રિયો જેને વચ્ચાણે, જોગી જંગમ પણ જેને જાણે;

સ્ત્રીસ્ત્રીલોકોય પ્રેમે પ્રમાણે.

શરણ૦ ॥૫॥

હિંસાવાલા અહિંસક કીધા, દારુ પીતાને ઉપદેશ દીધા;

આપ જ્ઞાને નકી નથી પીતા.

શરણ૦ ॥૬॥

વીઢી ચલમો પણ કેંની તજાવી, ગુજરાતને જ્ઞાને ગજાવી;

જૈન કોમમાં આળાવર્તાવી.

શરણ૦ ॥૭॥

આપ સરસ્વા હવે ઓછા થાશે, ગુણ ઘડીભરના સંગી ગાશે;

પાપ ગુરુવિના કેમ કપાશે ?

શરણ૦ ॥૮॥

गुरुविरह तणा भाला वागे, गुरुपदमां अजितअनुरागे;
प्रेमे वली वलीने पाय लागे. शरण० ॥९॥

श्रीमद् गुरुदेवस्तुति.

रघुपति राम हृदयमां रहेजोरे—ए राग.

रुढा गुरुदेव ? हृदयमांही रहेजोरे,

दान ज्ञान अमृत तणां देजो; रुढा० ए टेक०

तमो ज्ञानसागर गुरुदेवारें, सारी शीखवजो गुरु ? सेवारें;
अमने भक्ति तणी देजो हेवा. रुढा० ॥१॥

रुढी मूर्ति मनमांही भावेरे, विरह अश्रुने नयनमां लावेरे;
दीव्य वाणीतो तन तलसावे. रुढा० ॥२॥

शांतिकेरा तमो शुभ सिन्धुरे, एक जिनवरमां लक्ष विन्दुरे;
योग अभ्यासना बीजा इन्दु. रुढा० ॥३॥

आपे जन्म सफल करी लीधोरे, प्रेम प्यालो पूरण तमे पीधोरे;
उपदेश अनूपम दीधो. रुढा० ॥४॥

जेजे देशमां आप पधायरि, भवसागरथी जन तार्यरि;
अज्ञान तिमिरथी उद्धार्या. रुढा० ॥५॥

मोटा महीपति राखता माजारे, नाम सांभली जन आवे झाझारे
सर्व शास्त्र ज्ञाता गुरुराजा. रुढा० ॥६॥

વિદ્યાપુર કેરી ભૂમિ છે સારીરે, જન્મભૂમિ એ ભવ્ય તમારીરે;
 ત્યાંનાં તાર્યાં તમે નરનારી. રુદા૦ ॥૭॥
 માધુરૂપ સાચવીયું છે સાચુંરે, જગ સુત્રને જાણ્યું હતું કાચુંરે;
 ભાવ ભક્તિ તમારી હું યાચું. રુદા૦ ॥૮॥
 અજિતસાગરના મનમાંથી આવોરે, બુદ્ધિસાગરની દયા લાવોરે;
 કૃપા વારિ વિમલ વરસાવો. રુદા૦ ॥૯॥

૧૬

શ્રીમદ્ સદ્ગુરુસ્તુતિ.

રાગ ઉપરનો.

બુદ્ધિસાગર સદ્ગુરુની ચલીહારીરે,
 જેને ભક્તિ પ્રભુ કેરી પ્યારી. બુદ્ધિ૦ એ ટેક.
 જૈનધર્મ તળી ટેક ધારીરે, યાવત્ જીવનના બ્રહ્મચારીરે;
 સદ્ગુ જીવો તળા ઉપકારી. બુદ્ધિ૦ ॥૧॥
 જેણે કામ કંકાસને કાપ્યારે, અવળા માર્ગે સદૈવ ઉત્થાપ્યારે;
 દીવ્ય દેશના સંદેશ આપ્યા. બુદ્ધિ૦ ॥૨॥
 મુનિભાવની સાચવી દીક્ષારે, આપી શિષ્યોને શાસ્ત્રની શિક્ષારે;
 જેને ભાવ ભજન કેરી મિક્ષા. બુદ્ધિ૦ ॥૩॥
 શાસ્ત્રી લોકોત્તા સ્નેહે સંભારેરે, પંડિત લોકો તો પ્રેમે પુકારેરે;
 ધ્યાની લોકો સદા ધ્યાન ધારે. બુદ્ધિ૦ ॥૪॥
 પ્રેમી જનને તો લાગતા પ્રેમીરે, નેમી લોકોને લાગતા નેમીરે;
 મતિ શાસ્ત્ર પારંગત જેની. બુદ્ધિ૦ ॥૫॥

ભજનીલોકોતોભજનીકજાણેરે, યોગ વાલા તો યોગી પીછાણેરે;

નિર્મલ લોક તો નિર્માની માને. બુદ્ધિ૦ ॥૬॥

જેની રાગ રહિત રુદી દૃષ્ટિરે, શાસ્ત્ર માંહી વિશારદ સૃષ્ટિરે;

જેને વૈરાગ્ય વારિની દૃષ્ટિ. બુદ્ધિ૦ ॥૭॥

દેહ ત્યાગી ગયા વીજા દેશેરે, અમને જ્ઞાન અમૃત કોણ દેશેરે;

હિત શિક્ષાઓ ગુરુ ! કોણ કહેશે. બુદ્ધિ૦ ॥૮॥

મોહરાજાને મારી નાખ્યોરે, રાગ એક આત્મામાંહી રાખ્યોરે;

ગુરુભાવ અજિત શિષ્યે ખાખ્યો. બુદ્ધિ૦ ॥૯॥

૧૭

શ્રી સદ્ગુરુને પ્રેમાંજલિ.

હરિગીત-ગણલ સોહિની.

ગુજરાતમાં જન્મી અને, ગુજરાતને પાવન કરી,

ભયકાપતી ભગવંતની, અતિ દીવ્યભક્તિ આદરી;

સુજ્ઞાન દીવ્ય પ્રદેશનું, નિર્મલ તમારામાં હતું,

ને આપના પથ લઈ જવાનું, ધ્યાન પળ સુન્દર હતું. ॥૧॥

જે જે તમ્હારી પાસમાં, ભાવે ભર્યાં જન આવતા,

તે તે જનોને યોગ્ય વિધિ, શુભ જ્ઞાન સુસ્વકર આપતા;

મૂર્તિ મનોહર આપની, અમ નયન ગોચર આવતી,

સુરુદેવકેરા ભાવથી, નયનો વિષે જલ લાવતી. ॥૨॥

જગમાંહી જન્મ્યો એજ, જેણે વિશ્વનું કંઈ હિત કર્યું,

ઉંચી કદાવર મૂર્તિને, નયનો વિમલ પ્રેમે ભર્યાં;

મૃદુહાસ્ય સંત પ્રસંગમાં, વચનો સુધાજ્ઞાને ભર્યાં. ॥૩॥

જ્યારે અને ત્યારે તમારા, નિકટમાં ગ્રંથો પઢ્યા,
રહેતા હતા શુભશાસ્ત્રના, કે કાવ્યના કે જ્ઞાનના;
પઢી એક પુસ્તક વાંચતા તો, તે વિષે તल्लीન થતા,
પઢી એક ભજન મુળી અને, આત્માવિષે આલ્હાદતા. ॥૪॥

પઢી એક ધ્યાન ધરી પ્રશુનું, વાલ્યમાન વિસારતા,
પઢી એક દીવ્ય નિરીક્ષણે, કંઈ નવીન ગ્રંથ વિચારતા;
પઢી એક વચનામૃત દઈ, પ્રશુજ્ઞાન અત્ર પ્રસારતા,
ને વિશ્વનું હિત કેમ બને, તે દૃષ્ટિ મનમાં ધારતા. ॥૫॥

મુન્દર તમારા દેહમાં, મુન્દર વસી શમતા હતી,
ને મોક્ષકેરા માર્ગમાં, ગુરુ આપને મમતા હતી;
આ સર્વ વિશ્વ ભમાવતા, મનઢાતળી શમતા હતી,
આચાર તત્ત્વ સ્વરૂપમાં ગુરુ ? સૌમ્ય નિર્મલતા હતી. ॥૬॥

સહુ ભૂતપર અનપાયિની પ્રશુ ? આપ માંહી દયા હતી,
ને તીવ્ર તપના યોગથી, કમનીય તબ કાયા હતી;
શિષ્યો ઉપર શીતલ સુભગ, ગુરુ ? આપની છાયા હતી,
મમતા રહિત માનવ ઉપર, મધુરી મહદ્ માયા હતી. ॥૭॥

હો આપ ઊર્ધ્વ પ્રદેશમાં, કરુણાની દૃષ્ટિ રાસ્ત્રજો,
આધિ અને વ્યાધિ બધાં, સંકટ સદ્ ગુરુ ? કાપજો;
હે ધ્વાંત અમ દિલઢાં વિષે, ત્યાં જ્ઞાનરૂપે વ્યાપજો,
વૈરાગ્યરૂપી કલ્પતરુનું, બીજ સ્થિર મન સ્થાપજો. ॥૮॥

सद्गुरुनी थड् याद, मन तन व्याकुल थाय छे;
निर्मल आप प्रताप, स्वीकारो अम अंजलि.

॥९॥

१८

श्री गुरुनी स्तुति.

सहेरनो सूबो क्यारे आवशेरे—ए राग.

जन्मभूमि धन्य आपनीरे;

पवित्र विजापुर गाम मूरिराज !

धन्य कर्यो अवतारनेरे० टेक०

मोक्षना दाता महातमारे;

बुद्धिसागर रुडुं नाम. मूरिराज !

धन्य कर्यो अवतारनेरे०

॥१॥

मूर्ति मधुरी मनमोहिनीरे;

आये अहोनिश याद. मूरिराज !

धन्य कर्यो अवतारनेरे०

॥२॥

अजपा जाप जप्यातमेरे;

कबजे कर्या जगतात. मूरिराज !

धन्य कर्यो अवतारनेरे०

॥३॥

उत्तम आव्यां वधामणारे;

करता इता ज्यां विहार. मूरिराज !

धन्य कर्यो अवतारनेरे० ॥४॥

जवर जादू हतुं आपमारें;
 आपता बोध अपार. सूरिराज !
 धन्य कर्यो अवतारनेरे० ॥५॥

कोमलता हती कान्तिमारें;
 कोमल वचन प्रकार. सूरिराज !
 धन्य कर्यो अवतारनेरे० ॥६॥

परम पावन पद पामीयारें;
 एमां न संशय रंच. सूरिराज;
 धन्य कर्यो अवतारनेरे० ॥७॥

माचा मान्या जगदीशनेरे,
 व्यर्थप्रमाण्यो प्रपंच. सूरिराज !
 धन्य कर्यो अवतारनेरे० ॥८॥

अमने म्होटो हतो आशरोरे;
 तरवा संसारनां नीर. सूरिराज !
 धन्य कर्यो अवतारनेरे. ॥९॥

उत्तर गुर्जर देशमारें,
 सावर सरितानो तीर. सूरिराज !
 धन्य कर्यो अवतारनेरे० ॥१०॥

कूडिलो कलियुग आबीयोरे;
 धारणा करीष्ट न धीर. सूरिराज !
 धन्य कर्यो अवतारनेरे० ॥११॥

अजितसागर मूरि उज्जरेरे;
गुरुगम रम्य रुचिर. मूरिराज !

धन्य कर्यो अवतारनेरे० ॥१२॥

१०.

श्री गुरुगुणगान.

राडपरनो.

आंखडली अम आंसु भरीरे,

विरह कल्लो नव जाय, गुरुदेव !

क्यारे दर्शन हवे आपसोरे !

टेक.

काया पावन कारी आपनीरे,

मंभारी दील डोलाय, गुरुदेव !

क्यारे दर्शन हवे आपसोरे. !

॥१॥

वचन अमृत याद आवतारे,

पावन कर्म सदाय, गुरुदेव !

क्यारे दर्शन हवे आपसोरे. !

॥२॥

जननी ! भगत जन्म आपजेरे;

कां दाता कां शूर गुरुदेव, !

क्यारे दर्शन हवे आपसोरे. !

॥३॥

नहींतर रहेजे वांझणीरे;

रखे गुमावती नूर, गुरुदेव !

क्यारे दर्शन हवे आपसोरे.

॥४॥

- मफल करीष अवतारनेरे;
 मफल कर्यो अवतार गुरुदेव !
 क्यारे दर्शन हवे आपशोरे. ॥५॥
- मफल करी कुख मातनीरे;
 मफल कर्यो संसार गुरुदेव, !
 क्यारे दर्शन हवे आपशोरे. ॥६॥
- योगनी युक्ति जाणी त्हमेरे;
 तेम समाधिनो योग, गुरुदेव !
 क्यारे दर्शन हवे आपशोरे. ॥७॥
- आत्मस्वरूप त्हमे ओलख्युंरे;
 योग गण्या अवयोग, गुरुदेव !
 क्यारे दर्शन हवे आपशोरे. ॥८॥
- दूर करी जग वांच्छनारे;
 दूर कर्या हता दोष, गुरुदेव !
 क्यारे दर्शन हवे आपशोरे. ॥९॥
- परवरिया भेम पंथमारे;
 जोष जोया निर्दोष, गुरुदेव !
 क्यारे दर्शन हवे आपशोरे. ॥१०॥
- अजितसागर मूरि विनवेरे;
 बुद्धिसागर मूरिराय, गुरुदेव !
 क्यारे दर्शन हवे आपशोरे. ॥११॥

रहेम नजर सदा राखजोरे;

सफल जन्म अम थाय, गुरुदेव !

क्यारे दर्शन हवे आपशोरे.

॥१२॥

२०

गुरु विरह.

अलबेलोरे अंधेमात जोबाने जइए—ए राग.

सखी ! आन्यो मास आषाढ, विरही गुरुदेवे कर्या;

सखी ! उरमां अति उच्चाट, विरही गुरुदेवे कर्या. ए टेक.

घन गरजे चपला बहु चमके, थाय अंधारुं घोरजो;

गुरुविरही भुज चित्तडुं चमके, करतुं शोर बकोर. वि० ॥१॥

मृदु ठंडा बावलीआ बहाता, खेडुत अनि हरखायजो;

बण तन पर ते नथी स्हेवाता, शरीर अतिवसुकाय. विरही०॥२॥

पृथ्वी उपर पाणी बहु पढतां, नदीओमां बहीजायजो;

सद्गुरु विरही भुज मन पाणी, हर्षरहित बहाय. विरही०॥३॥

नथी घरमां गमतुं आ दिवसे, मूनो थयो संसारजो;

अतिदुर्लभ गुरुजननी संगत, देती विमल विचार. विरही०॥४॥

नव पल्लववेल्ली थइ रही छे, फूली रखां छे फूलजो;

पण भुज मन बल्ली मूकाणी, उपजावे अतिशूल. विरही०॥५॥

अन्य जन्ममां आवी मले छे, मात जात ने तातजो;

सद्गुरु संगत मलवी कठीन छे, दायक प्रेमप्रभात. विरही०॥६॥

काम क्रोध कंकासने कापे, टाले भवना रोगजो;
 ज्ञान भक्ति वैराग्यने आपे, संहारे सौ शोक. विरही०॥७॥
 पृथ्वी अतिव प्रफुल्ल थइ छे, पामी पाणी प्रसंगजो;
 सद्गुरु विरहे पण मुज मूक्या, अंतरना उमंग. विरही०॥८॥
 नव अंकूर उग्या छे नौतम, उग्यां क्षेत्रे धानजो;
 पण मम हर्षसमग्र सुकाणा, मनडे त्याग्यूं मान. विरही० ॥९॥
 बाह्यअग्निनी ज्वालासारी, धाय विमल फरी अंगजो;
 अजित अब्धि गुरुविरहनी ज्वाला, फेर न आपे उमंग. वि०॥१०॥

२१

श्री गुरुविरहनो शोक.

राग उपरजो.

सखी गुरु ए त्यागी काय, शोक बन छाइ रह्यो;
 हवे घरमां केम रहेवाय ? शोक अति छाइ रह्यो. ए टेक०
 जन्म धर्यो विजापुर गामे, विद्या पण भण्या त्यांयरे;
 महिमा प्रगट कर्यो निजपुरमां, तनु पण त्यागी त्यांय. शोक०
 ओगणीसो एकाशी संवत्, ज्येष्ठ मास सुखकारजो;
 कृष्ण पक्षने तिथि त्रीजे, स्वर्ग कर्तुं स्वीकार. शोक० ॥२॥
 तार अपाणा देशो देशे, लोक उदास अपारजो;
 जैन हिंदु इस्लाम आदिसहु, समरे वर्ण अढार; शोक० ॥३॥
 योगी योगी स्वरूपे जाणे, शास्त्री शास्त्र प्रकारजो;

કવિજન જાણે કવિની કૃતિથી,યતિ પણ યતિ નિરધાર.શો ૦ ૥૪॥
 રંક ઉપર તે દયા રાખતા, વિદ્યાર્થી પરવ્હાલજો;
 ભક્ત ઉપર તે ભાવ રાખતા, નિર્મલ જ્ઞાન વિશાલ. શો ૦ ॥૫॥
 દેશો દેશથી ભક્તો આવ્યા, ભારે થઈ ગઈ ભીડજો;
 માય શોક નહીં દિલહાં માંઢી, પૂર્ણ વિરહની પીડ. શો ૦ ॥૬॥
 રાજ લોકની થાય ન ઈવી, કરી સામગ્રી ત્યાંયજો;
 અગર-કપૂર-ચન્દનની રહેમાં, પથરાવ્યા મૂરિરાય; શો ૦ ॥૭॥
 દહદહ આંસુ વહે સૌ જનનાં, વચને વશુ ન જાયજો;
 ધન્ય જીવન આ પર ઉપકારી, ફરી ક્યાં દર્શન થાય. શો ૦ ॥૮॥
 ક્રૂર કઠિન આ કાલ સમયની, નથી ઉચરાતી વાતજો;
 નમતા શેઠ શ્રીમંત જે ચરણે, ઇ તનુ આજ બલાય. શો ૦ ॥૯॥
 વિશ્વ આત્મા જાણ્યો જેણે, જાણી જગ નિજ જાતજો;
 અજિત સાગર મૂરિ અર્જ ઉચ્ચારે, ધન્ય ધન્ય માતને તાત.
 શો ૦ ॥૧૦॥

ગુરુપ્રાર્થના.

લલિત—છંદ.

ગુરુ દયાલની વાતશી કહું ! વિરહ ભાવથી રોડને રહું;
 અનુભવાબ્ધિની રહેર આપતા,ગુરુ ! વિદારજો સર્વ આપદા.॥૧॥

गुरुविना बीजी छे गति नहिं, गुरु विना अहीं छे मति नहिं;
 गुरुजी ! ब्हालथी आप व्यापता, परिहरो हवे सर्व आपदा॥२॥
 पतित शिष्यनां कष्ट कापजो, उर विषे रुडां ज्ञान आपजो.
 मुजशिरे सदा छत्र छाजता, गुरु ! विदारजो सर्व आपदा; ॥३॥
 तिमिरता हती अज्ञता तणी, परिहरी तहमे हे शिरोमणि;
 करणी धर्मनी आपता हता, गुरुविदारजो सर्व आपदा. ॥४॥
 जगत्लोकमां आत्मभावना, इतर कोण छे ! आपना विना;
 शरण शिष्यनी लाजराखता, गुरुविदारजो सर्व आपदा॥५॥
 इतर तीर्थतो पाप कापशे, पण गुरु विना मोक्ष क्यां थशे;
 अमतणी तमो भोधी छो मता, गुरु विदारजो सर्व आपदा॥६॥
 रझलतो हतो विश्व रानमां, समज आपता धर्मज्ञानमां,
 मम शिरे रहो ना विसारता, गुरु ! विदारजो सर्व आपदा॥७॥
 नमन आपना पायमां हजो, भ्रमणता हवे ना बीजी थजो;
 अजित अडिधनी एवी प्रार्थना, शरण राखजो हे दयाधना॥८॥

२३

श्रीसद्गुरुना चरण

ललित छंद.

ललित छंदमां विनती करूं, ललित काल छे तोय हूं हरू;
 गुरु विना हवे केम गोठशे ? गुरु विना हवे ग्लानि शे जशे ? १
 ममत माहरी छोडवी दीधी, ममत माहरी धर्ममां कीधी;
 इतर सौख्यनी प्राप्तिओ थशे, गुरु विना हवे केम गोठशे ? २

धर्मकर्मनी सान आपो छे, कुडमति तणी जाल कापी छे;
 कुटिल भावने कोण कापशे, गुरु विना हवे केम गोठशे ? ३
 विमल भावना ज्ञानना भर्या, धृति मति क्षमा धर्मना धर्या;
 विशद वृत्तिथी कोण व्यापशे, गुरु विना हवे केम गोठशे ? ४
 हृदय आज तो ना कसुं करे, अडर छे थयुं तोय ते डरे;
 स्थिर स्वभावने कोण स्थापशे, गुरु विना हवे केम गोठशे ? ५
 भूल थती यदा ज्ञान आपता, कठिण क्लेशनां मूल कापता;
 मधुरता विना चित्त जो हशे, गुरु विना मति कोण आपशे. ६
 गुरुजि ! आपना पायमां पड्यो, परमज्ञानथी ऊर्ध्व हुं चढ्यो;
 इतर आपदा कोण दावशे, गुरु विना हवे केम गोठशे ? ७
 तमतणी हती धींगी ढालडी, तमवडे रणे हुं सक्यो लडी;
 हृदय सैन्यमां शी बहले थशे ? गुरु विना हवे केम गोठशे ? ८

श्री गुरुभक्ति विना.

छंद भुजंगी.

चतुराई त्हारे भले चित्त चोटी,
 उमेदो करे छे घणी म्होटी म्होटी;
 गुरुपादपद्मे न चेतसू थयुं जो,
 थयुं श्रुं भण्पा तो ? थयुं श्रुं गण्पा तो ? १

- બની વૈદરાજા દવાઓ બનાવે,
 ઘળા ભોગી રોગી ભલે ઘેર આવે;
 ગુરુપાદપન્ને ન ચેતસ્ થયું જો— થયું શું ? ૨
 વકીલાત કોર્ટે ભલેને કરે તું,
 તિજોરી વિષે દામ લાવી ભરે તું;
 ગુરુપાદપન્ને ન ચેતસ્ થયું જો— થયું શું ? ૩
 ભલે લોક સન્માન આપે સભામાં,
 ભલે લોક અંજાય ત્હારી પ્રભામાં;
 ગુરુપાદપન્ને નચેતસ્ થયું જો— થયું શું ? ૪
 અડે અબ્રે એવાં કર્યાં હર્મ્ય મ્હોટાં.
 ડરે લોક સ્હેજે કદી સામું જાતાં;
 ગુરુપાદપન્ને ન ચેતસ્ થયું જો— થયું શું ? ૫
 પઢંગાદિ વેદો ભલેને ભણે છે,
 વલી કાવ્યમેદો સુશીથી કરે છે;
 ગુરુપાદપન્ને ન ચેતસ્ થયું જો— થયું શું ? ૬
 રુઢી અશ્વ અસ્વારી કાઢી ફરે છે,
 ઘળો કામી તું કામ માંહી રમે છે;
 ગુરુપાદપન્ને નચેતસ્ થયું જો— થયું શું ? ૭
 તજી જ્ઞાતિને ત્હેં તજી ચોટી રોટી,
 ભલે જાણી લે તો જગત્ આશ સ્વોટી;
 ગુરુપાદપન્ને ન ચેતસ્ થયું જો— થયું શું ? ૮

મલ્યા શીર્ષં બુદ્ધચન્ધિ શ્રીયોગિરાજા,
 અજિતાન્ધિના ચિત્તમાંહી વિરાજ્યા;
 કર્યો જન્મ કૃતકૃત્યને મોક્ષ દીધો,
 તથા મ્હેં વ્યથા ત્યાગી તુજ બોધ લીધો. થયું શું ? ૯

૨૬

ૐ—ગુરુસ્તુતિ

છન્દ નારાચ અથવા ગજલ અંગેજી વાજાની.

કુપાત્ર ને સુપાત્ર હેગુરો ? બનાવતા,
 સુપાત્રના પ્રતિ ત્હમે સહર્ષ આવતા;
 ગુણજ્ઞ લોકમાં તમારી નામના હતી,
 ગુણો અતીવ આપના કહ્યા જતા નથી. ૧

સ્મરી સ્મરી જ્વલાયમાન અંગ થાય છે,
 ફરી ફરી સ્મરી સ્મરું અને સ્મરાય છે;
 અમોથી ના બને બન્યુંજ જે તમો થકી,
 ગુણો ગુણજ્ઞ ! આપના કહ્યા જતા નથી. ૨

દુઃખો વિલોકી દીનનાં દયાલુતા થતી,
 સુખો વિલોકી અન્યનાં સુખાર્દ્રતા થતી;
 ભવિક મંદલી થકી સુપ્રાર્થના થતી,
 ગુણાનુવાદ આપના કહ્યા જતા નથી. ૩

हसेल सासुं देखीने मुहास्य लावता,
 रुदित सासुं देखीनेज अश्रु लावताः
 अनेक लोकमां अनेक भावना हती,
 गुणानुवाद आपना कथा जता नथी. ४

कठीनता घटे तिहां कठीनता हती,
 मुदीनता घटे तिहां मुदीनता हती;
 करुण भावमां करुण भावना थती,
 गुणानुवाद आपना कथा जता नथी. ५

सुयोगी लोक आपने सुयोगी मानता,
 अशोकी लोक आपने अशोक जाणताः
 सुयोगता अशोकताभरी घणी हती,
 गुणानुवाद आपना कथा जता नथी. ६

विसारीये छतां कदापि बिस्मरो नहि,
 अनेक दोष शिष्यना दिले धरो नहिं:
 महा अगाध भावना कली गइ नहिं,
 गुणानुवाद आपना कथा जता नथी. ७

पदाब्जमां अमारुं चित्त राखजो सदा,
 उपाधि आधि व्याधिने विदारजो तथा;
 अजित सद्गुरुरूपदे अजित विनती.
 गुणानुवाद आपना कथा जता नथी. ८

श्री गुरुमहिमा.

छन्द नाराच.

- अलक्षदेशमां गुरुजी लक्ष राखता,
 अपक्षपातमां सदैव पक्ष नाखता;
 अदक्षलोक अर्थ आप दक्षता हती,
 अमारी आ स्वीकारजो सदा नमस्कृति. १
- अधर्य लोकने गुरुजी धैर्य आपता,
 अशौर्यलोकने गुरुजी शौर्य आपता;
 बडीलवर्गमां तमारी नम्रता हती,
 स्वीकारजो अमारी आ सदा नमस्कृति. २
- तमारी ज्ञानीलोकमांही ज्ञानता हती,
 तमारी मानि छोकमांही मान्यता हती;
 जगत् हितार्थ कार्यथी तनू भरी हती,
 स्वीकारजो गुरु अमारी आ नमस्कृति. ३
- सुभक्तलोकमां तमारी भक्तता हती,
 विरक्तभावथी रुढी विरक्तता हती;
 अनंत केटिवार छे प्रणाम त्वत्प्रति,
 स्वीकारजो सदा अमारी आ नमस्कृति. ४
- तमो विषे फकीरीनी अमीरी दर्शती,
 करुणभावनी तथा सुवृष्टि वर्षती;
 सदोज्ज्वलां हतां धृति कृति अने मति;
 अमारी आ स्वीकारजो सदा नमस्कृति. ५

मगूढभावनी तमे अगूढता करी,
 प्रमूढलोकनी घणीज मूढता हरी;
 अगाधभावमां अगाधबुद्धि स्पर्शति,
 स्वीकारजो सदा अमारी आ नमस्कृति. ६
 कवितणा प्रसंगमां कवित्व दर्शतुं,
 हरेक सौम्य वातमांही हैडुं हर्षतुं;
 न जाणुं आपनी गुरो ! कइ हतो गति,
 स्वीकारजो सदा अमारी आ नमस्कृति. ॥७॥
 मधुर ज्ञाननां तमे उवाडी वारणां;
 उद्धार लोकनो कर्यो उतारुं वारणां;
 अजित शिष्यनी पदाब्जमांही विनति,
 स्वीकारजो सदा अमारी आ नमस्कृति. ॥८॥

२७

मस्तफकीरी.

पूनमचावनी खीली पूरी अर्द्धरि-ए राग.
 अति अलमस्तफकीरी बुद्धिसागर महाराजनीरे,
 जेनुं वर्णन करतां वाणी विरमी जाय. अति-ए टेक.
 साखी-शांतस्वरूप सोह्यामणुं, शांतस्वरूप सत्कर्म;
 शांति भरेली वाणीथी, पावन पाल्या धर्म.
 निर्मल एक अगोचर अलख निरंजन ध्यानमारे;
 अवधूत एवी दशानी वृत्ति केम विसराय. अति० ॥१॥

સાચી-આત્માઽહં રટના સદા, જેનું સાચું સૂત્ર;

વિશ્વ સકલ મમ આત્મા એ પુત્રિ એ પુત્ર.

મ્હારું ત્હારું એવી ગણના અજ્ઞાની તળીરે;

જેને વસુધા એક કુટુંબ સદા સમજાય. અતિ૦ ॥૨॥

સાચી-અગમપંથ જેનો ઘણો, અગમ અગોચરદેવ;

અગમભાવના આત્મની, અગમમુસ્તાવહ સેવ.

જેની અગમદશા આ જગમાં સજ્જન જાણતારે;

પાવક જ્વાલા જેવી જેની પ્રેમપ્રભાય. અતિ૦ ॥૩॥

સાચી-મુશ્વને નવ સંભારતા, દુઃખ પળ તેવી રીત:

સહજાનંદ સ્વભાવમાં, પૂરી જેની પ્રીત.

જેનો રાજ રંકપર સરસ્વો ભાવ મુહાવતોરે,

વૃત્તિ એક અસ્ખંડિત જિનવરમાં દેખાય. અતિ૦ ॥૪॥

સાચી-અજ્ઞાની જાણે નહિં, ભેદ જાણે ભેદ;

અસ્વેદદેશની વાતને, શું ? સમજેજ સસ્વેદ.

ગુરુવર સમદર્શી જગ સદા શીયલસંતોષનારે;

ઉત્તમ અનુભવ મહિમા વદતાં કેમ વદાય ? અતિ૦ ॥૫॥

સાચી-દેશવિદેશે નામના, જાણે સંતો સર્વ;

ગુણનિધિ દુર્ગુણ પરિહર્યા, મોહ નહિં નહિં ગર્વ.

વાસી આનન્દવન યશ વિજયદેવના દેશનારે;

મહિમા ગુરુનો જાણી અજિતમૂરિ નિત્યગાય. અતિ૦ ॥૬॥

શ્રી ગુરુદેવને.

ગજલ સોહિની.

ઉદ્યાનમાં ગુલાબની, કોમલકલિકા જોઈ છે;
મૃદુ કુન્દ સૌમ્ય શિરીષને, મધુમાલિકા પણ જોઈ છે.

ઉદ્યાન૦ ॥૧॥

કોમલપણાની રસભરી, યૌવનદશા નિરખી અતિ;
પણ આપના ત્યાં હૃદયની, મૃદુભાવના દેખી નથી. ઉ૦ ॥૨॥
જન પતિતપાવની બોલતા. તે જોઈ છે ભાગીરથી;
મોહનતણી યમુના તથા, અતિરમ્ય જોઈ સરસ્વતી. ઉ૦ ॥૩॥

તાપી તથા આ નર્મદાને જોઈ છે સાવરમતી;
પણ આપના શુભભાવની, રસવાહિની દેખી નથી. ઉ૦ ॥૪॥

ચલકાટ કરતી ચન્દ્રિકા, આકાશમાં દેખી ઘણી;
પ્રાતઃસમય પૂર્વા વિષે, કિરણાવલી દેખી ઘણી. ઉ૦ ॥૫॥

વિદ્યુત્તણા ચમકારની, મ્હેં દેખી છે જ્યોતિ અતિ;
પણ આપના ત્યાં જ્ઞાનની, જ્યોત્સ્ના કદી દેખી નથી.

ઉદ્યાન૦ ॥૬॥

સિન્ધુતણીય અગાધતા, આકાશની ડંઢાળતા;
દિપ્તગિરિતણી ડંઢાળતા, જલબિન્દુઓની પ્રમાણતા.

ઉદ્યાન૦ ॥૭॥

એ સર્વ મ્હેં देख્યાં છતાં, ગુરુ આપના સરखां નથી;
 ચૈતન્યસમ જહવસ્તુમાં, પ્રીઢત્વ મ્હેં देख્યાં નથી. ૭૦ ॥૮॥
 આકાશના તારાતણી, ગણના કદીક બની શકે;
 વર્ષાદના જલવિન્દુની, ગણના કદાપિ થઈ શકે; ૭૦ ॥૯॥
 પળ ગુરુ તળા ગુણની કદી, ગણના મુળી देखી નથી;
 ગુરુદેવસમ મ્હેં દિવ્યતા, જન અન્યમાં देखી નથી. ૭૦ ॥૧૦॥
 સિંહે કરેલી ગર્જના, ગજચૂથને ભય આપતી;
 ને સૂર્યની ઝ્યોતિ તિમિરના, પુંજનેજ હઠાવતી. ૭૦ ॥૧૧॥
 ણ્વી ગુરુની ગર્જનાઓ, પાપ તાપ પ્રજાલતી;
 ગુરુ ગર્જના સમ ગર્જના, બીજે મહદ્ देखી નથી. ૭૦ ॥૧૨॥

૨૯

કેવલ દૈવ ?

ગજલસોહિની.

મમ જન્મની ભૂમિ જૂદી, ને અન્ય પૃથ્વી આપની;
 મમ મધ્યતા ગુજરાતની, ઉત્તર હતી ગુરુ આપની. મમ૦ ॥૧॥
 મમ જન્મની જાતિ જૂદી, વલી આપની જાતિ જૂદી;
 આચાર પળ જૂદા અને, વૃત્તિ હતી તેમજ જૂદો. મમ૦ ॥૨॥
 ના જાણતો ગુરુ કોણ છો ? ના જાણતા હું કોણ છું;
 ત્યાં જાણ સર્વબની ગઈ, છો કોણ ગુરુ હું કોણ છું. મમ૦ ॥૩॥

હું અન્ય પંથે પરવર્યોને, આપ પળ વીજે ગયા;
પળ પૂર્વના પરિવલ વડે, સંબંધી થઈ મેળા થયા. મમ૦ ॥૪॥

મ્હારી અને ગુરુ આપની, થઈ ભૂમિકામાં એકતા;
મ્હારી અને ગુરુ આપની, થઈ જાતિમાંની એકતા. મમ૦ ॥૫॥

ઉત્તર અને વઝી મધ્યની, આજે વની ગઈ એકતા;
આચાર વૃત્તિ વિચારમાં, ગુરુ આજ થઈ ગઈ એકતા. મમ૦ ॥૬॥

આ દૈવની કૃતિ એકતાની, ભિન્નતા કેમજ વને:
અદ્વૈત—માંદિ એકતાની, દ્વૈતતા ક્યાંથી વને. મમ૦ ॥૭॥

જે નગરમાં સૂતો હતો, ત્યાં મૃત્યુ ઘંટા ગાજતી;
ઘનશ્યામ સૂના આશ્રમે, શય્યા અમે કીધી હતી. મમ૦ ॥૮॥

ત્યાં એકદમ આવી તમે, આજ્ઞા સુખદ આપી દીધી;
જાગ્રત મધુર આવી અને, નિદ્રા દુઃસ્વાવહ દૂર કીધો. મમ૦ ॥૯॥

મ્હારા સુના મંદિર વિષે, ભરપૂર વસ્તી આપની;
મ્હારા મૃદુલ મંદિર વિષે, મૃદુભક્તિ શસ્તી આપની. મમ૦ ॥૧૦॥

મ્હારા સુભગ આશ્રમ વિષે, શુભમૂર્તિ હસતો આપની;
વિસરાય ના ને જાયના, રસતા હતી તે આપની. મમ૦ ॥૧૧॥

આ દૈવકૃત સંયોગનો, ઉપયોગ પળ પૂરણ થયો;
ઘનરાત્રિ આજ હઠાવી માસુર, ઉદય પળ પૂરણ થયો.
મમ૦ ॥૧૨॥

आ अमरताना योगमां, मरता हवे देखुं नहि;
 मरता मरी अमरत्वमां, त्यां अन्य कंड प्रीच्छुं नहिं. मम० ॥ १ ॥
 जाता नहिं जाता नहिं; जातां छतां जाशो नहिं;
 मूरि अजितनो आश्रम तजी, बीजे खुशी थाशो नहिं.
 मम० ॥ १४ ॥

पद.

नारुं मनहुं मायामां मोही रणुरे,
 भयुं अंतरमां अति अभिमान;
 एथी ईश्वरने तहें नव ओलख्यारे, ए टेक०
 कदी परनुं भलुं करतो नथीरे,
 देतो नथी गरीबोने दान; एथी० ॥ १ ॥
 जूटुं बोल्यामां दिवसो जायछेरे,
 तहारा पापमां वंधाणा छे प्राण. एथी० ॥ २ ॥
 नथी दीनता दया तहारा दीलमांरे,
 धन हरवामां धर्युं सदा ध्यान. एथी० ॥ ३ ॥
 परनार जनेता समी जाणो नहीरे,
 गम्या घटमां कपट कंकास; एथी० ॥ ४ ॥
 संत साधुने कदी नमतो नथीरे,
 खलखूटलना संग गम्या खास; एथी० ॥ ५ ॥

तने विचार विवेक घड़ी नव गम्योरे,
 नथी प्रभुजीना नाम उपर प्यार; एथी० ॥ ६ ॥
 संत साधुनी सेवना साथी नहीरे,
 शेठ लोकोनो मोटो सरदार; एथी० ॥ ७ ॥
 माटे सद्गजिने सिद्धे पंथ चालजेरे,
 प्रभु भजनमां थाजे हुंशोयार; एथी० ॥ ८ ॥
 अजितमूरिना व्हालाने भज भावथीरे,
 त्हारा भवनो बेढो थाय पार. एथी० ॥ ९ ॥

गुरुस्मरणाष्टकम्

यसस्ततिलका.

मच्चित्मुखास्पदमनन्यगुणानुहारी.
 सौराष्ट्रराष्ट्रजनतापरिपुप्रहारी;
 निर्भानमोह भवभीतिरघापहारी,
 सूरीशबुद्धिजलधिः स्वर्गोत्सुकोहा ? ॥१॥
 दीव्यात्मशक्तिमणिना हृदयावरुद्धं,
 गाढान्धकारमखिलं भवता निरस्तम् ।
 विज्ञानवास ? कुमताध्वनिवारकस्त्वं,
 रिक्ता त्वयाद्य वसुधाऽधिविराजते नो ॥२॥

सर्वांगमार्थविदस्वण्डितबोधगेहं,

विद्यापुरस्थजनमङ्गलहेतुराद्यः ।

अद्यामरेन्द्रपुरवासमनुप्रपन्नः,

शून्यं विभाति जगदिष्टगुरो ? समस्तम् ॥३॥

हे सूरिपुङ्गव ? विभो जनसंशयानां,

छेत्ताऽधुना न सुलभः समतानिधानः ।

कं ज्ञानिनं समधिगम्य मनोभिलाषां,—

पूर्णीकरिष्यति वचःसुधया जनोऽयम् ॥४॥

विद्यावतां व्रतजुषां स्पृहणीयशीलः,

शीलाङ्गभारवहनेऽतिधुरन्धरश्रीः

अध्यात्ममण्डलविभावक आत्मनिष्ठः,

सुरीश बुद्धिजलधिः स्वदशां प्रयातः ॥५॥

आनन्दमूर्तिरखिलागमसारवेदी,

विज्ञातदर्शनमतोमतभेदभिन्नः ।

संप्राप्तपण्डितपदः कविराजराजः,

सुरीशबुद्धिजलधिः स्वगतिं प्रपन्नः ॥६॥

श्रीविरशासनमिदं रुचिरं विभाति,

यद्भाग्विलासविभवेन सुविस्तृतेन ; ।

यत्पादपङ्कजरतिः शुभदा नराणां,

सुरीश बुद्धिजलधिः स्वगतिं प्रयातः ॥७॥

हे सद्गुरो ! मतिमुधारक ? तावकीनं,

पादारविन्दमतुलं सततं स्मरामि ।

नान्यन्मदीयशरणं कलयामि सूरै ?

संसारतारक ! विभो ? भवपारगाभिन् ॥८॥

सूरीश्वरेण मुधियाऽजितसागरेण,
संगीतयेतदनपायमुखप्रदायि ।

गुर्वष्टकं गुरुगुणानुविधानदक्षं,
स्मर्तुः सदा सुखकरं कलिकालमध्ये ॥९॥

३१

श्रीमद् योगनिष्ठ सद्गुरुश्रीबुद्धिसागर- सूरीश्वर-विरहाष्टकम्

शार्दूलविक्रीडितम् ॥

श्रीमान् धर्मधुरन्धरः सुखमयः शङ्कातमस्तारकः,
कर्मारिक्रमभेदकः क्षितितले सद्बोधबीजाकरः ।
स्याद्वादामृतसिन्धुशीतकिरणश्चारित्रचूडामणिः,
श्रीमद्बुद्धिपयोधिसूरिसविता क्वास्तंगतः संमतः ॥१॥
वक्ता वादिमणेषु वादविरतः सत्याश्रितान्तःक्रियो-
वैराग्यैकरसार्द्रमानसवरः सर्वार्थसिद्धिप्रदः ।
सर्वापत्तिनिवारको मुनिवरः संप्रार्थितः सर्वदः,
श्रीमान् बुद्धिपयोधिसूरिसविता क्वास्तंगतः संमतः ॥२॥
अध्यात्मैकविदां सद्बव विदितः सद्ग्रन्थानमेरुश्रितो-

भक्तानामभयङ्करः शिवकरः सर्वापदां वारकः ।
 नाम्नादर्शनदीक्षितः क्षितिभ्रुजां मौलीकृतोऽकामतः,
 श्रीमान् बुद्धिपयोधिमूरिसविता कास्तंगतः संयतः ॥३॥
 दुर्दैवस्य विलास एष निखिलः प्रोज्जृम्भितो भूतले,
 मन्ये सद्गुरुपुङ्गवस्य विरहः स्यादन्यथा मे कुतः ।
 योगानन्दविलासलासितमनाः सिद्धिश्रिया सेवितः,
 श्रीमान् बुद्धिपयोधिमूरिसविता कास्तंगतः संयतः ॥४॥
 यस्यानन्तमुणानुवादकरणे नो शक्तिमान् वाक्पति—
 र्यद्गाम्भीर्यमगाधमुन्नतधियां नैव स्फुरेन्मानसे, ।
 तत्त्वार्थप्रतिबोधभासुरगिरां यः संशयोच्छेदकः,
 श्रीमान् बुद्धिमयोधिमूरिसविता सोऽस्तंगतः संयतः ॥५॥
 श्रीमद्भारतभूमिभूषणमलं मोहान्धकारापहः
 श्रीमद्गौतमसम्पदां कुलगृहं हन्ताऽऽपदां लौकिकीम् ।
 श्रीयोगीन्द्र इलाधिराजमहितः, शिष्टक्रियाकर्मठः,
 श्रीमान् बुद्धिपयोधिमूरिसविता काऽस्तंगतः संयतः ॥६॥
 ग्रन्थान् यःकृतवान् शतं सुललितानष्टोत्तरं भासुरान्,
 तत्त्वार्थप्रचुरांश्वराचरहिते नित्योद्यमी संयमी ।
 सोऽयं भास्वरकान्तिमान् प्रकटयन्निर्द्वन्द्वमार्गक्रमे,
 श्रीमान् बुद्धिमयोधिमूरिसविता काऽस्तंगतः संयतः ॥७॥
 लोकानां प्रकारिकारकगुरो ! सर्वत्र कीर्तिस्तव,
 त्रैलोक्यां विलसत्प्रसङ्गितगुणा संदर्शनं दीयताम् ।

निर्मूल्यात्मसमाधिना रिपुगणं स्वानन्दसौधस्थितः,
 श्रीमान् बुद्धिपयोधिमूरिसचिता काऽस्तंगतः संयतः ॥८॥
 शुद्धानन्दविधायकं भवभयसोभान्तकं पावनं,
 सूर्यशान्तसागरेण विहितं गुर्वृष्टकं शोभनम् ।
 ये शृण्वन्ति हृदि स्मरन्ति मनुजा नित्यं पवित्रात्मना,
 तेषां सन्निधितामयन्ति विविधाः संपत्तयः शोभनाः ॥९॥

गुरुगुणगीतम्

कव्वाली.

महानन्दं निरानन्दं, निराकारं निराबाधम् ।
 सुखाकारं चिदानन्दं, पदं शुद्धं सदाभीष्टम् ।
 क्रियाकाण्डं समभ्यस्तं, तपस्तप्तं त्रिधा गुह्यम् ।
 नरामरनाशसंशुक्तं, पदं मनसाऽपि नो बल्यम् ।
 प्रभो ! बुद्धिसुधासिन्धो ? स्मरामि त्वत्पदाम्भोजम् ॥१॥
 भजनमैकान्तिकं कान्तं, निरारम्भं जनानन्दम् ।
 विशालं लालितं तावत्-कृपासागर ? धुनीशेन ।
 सदा श्रीन्द्रगुणानेष्ट ? महायोगीन्द्रपदधारिन् ? प्रभो ॥२॥

कुबोधारे ? विमोहारे ? भवभ्रान्तिक्रमच्छिन्न ?
 रचिततत्त्वाकरग्रन्थ ? समागमसारनिर्मन्थ ?
 परापरभेदतात्यागिन् ? निरंजन देवतारागिन् ? प्रभो ॥३॥
 क्षमाधारिन् ? गुणाचारिन् ? प्रतापिन् ? बालब्रह्मचारिन् ?
 महायोगिन् ? पराभासिन् ? सुभाषितसाररसधारिन् ?
 धराधीशप्रजापक्षिन् ? विपक्षारिक्षयाकारिन् ? प्रभो ॥४॥
 मणीमोति लल्लुवाडो, सुरागी वीरचन्द्रश्च;
 गुणानन्दे रता मोहन-जिवनमुख्या महाभक्ताः ।
 कृतार्थं मन्वते जन्म, स्वकीयं सर्वदाभक्त्या : प्रभो ॥५॥
 जगज्जीवास्त्वनेकेऽपि, भवछाणीमुधासिक्ताः,
 भवापत्तिं क्षणात्तीर्त्वा, महानन्दालये रक्ताः;
 कृताः केऽपि त्वया मुक्ता-महामारीभेयाद्भक्ताः. प्रभो ॥६॥
 मधुपुर्यां जिनाधीश-महासौधान्तिके रम्यम् ; ।
 मुघ्ण्टाकर्णवीरस्य, निकामं मन्दिरं शुभ्रम् ; ।
 विभान्ति प्रेमसंबद्धाः, स्वपरपक्षाश्रिता लोकाः प्रभो ॥ ७ ॥
 कियन्तो देशवासिनः, समासाद्य प्रकटबोधम्,
 भवच्चरणाम्बुजासन्नाः, महासंसारपारीणाः ।
 विभान्ति प्रेमसंबद्धाः स्वपरपक्षाश्रिता लोकाः : प्रभो ॥ ८ ॥
 जननमरणापहो लोके, त्वदन्यो दृश्यते नैव;
 इदानीं कं गमिष्यामि ? शरण्यं तत्त्वजिज्ञासु-
 र्मुनीनां मण्डलं शून्यं, विभाति त्वद्विभाहीनम् प्रभो ॥ ९ ॥

सुधासारां भवद्वार्णीं, कृष्णगीतामयीं वीत्वा;
 असकृच्छर्मणोऽऽगारं, प्रयाताः संसृतेः पारम् ।
 विशुद्धं चित्रचारित्रं, त्वदीयं सिद्धसुखमित्रम् ।
 अजितमूरिकृतं स्तोत्रं सदा बुद्धिप्रदं भवतु. ॥ प्रभो १० ॥

गुरुविरहाष्टकम्

ललित छन्द.

भवभयार्चिहं ते पदाम्बुजं, भुवि मुदुर्लभं मूरिपुङ्गव ।
 गुरुकृपानिधे ! बुद्धिवारिधे ! वितर दर्शनं कामदं वरम् ॥१॥
 स्मरणमुत्कटं ते मुनीश्वर ! मोक्षशर्मदं भक्तवल्लभ !
 वरद ! विश्वतस्तारकोत्तम ! वितर दर्शनं कामदं वरम् ॥२॥
 कलमलापहं भद्रकीर्त्तनं, तव विभो ? क्षितौ क्षीणकर्मणः
 श्रुतमहोदधे स्तम्भ वेदक ? वितर दर्शनं बुद्धि वारिधे ? ॥३॥
 तव विश्रुतयः सर्वतः स्थिता—मतिमतां मनःसञ्चानि प्रभो ?
 कलयितुं न कोऽप्यरित ताःक्ष्मो,—वितर दर्शनं बुद्धिवारिधे? ॥४॥
 तव समाधिना नाथ ! केवलं, शयनमङ्गिनो दुर्भगाः खलु;
 विधिवशादिदं जातमक्षमं, वितर दर्शनं बुद्धिवारिधे ! ॥५॥

विशदभूतिमौल्यौकिको गणो, तवगुरो ः वचःसंपदा सदा;
 तदपि त्ववकं दर्शनं वरं, नहि जनः प्रभो ः विस्मरत्यहो ः ॥६॥
 मधुमतीजनक्षेमदायक ः विविधतत्त्वतो मीतगायक ः ।
 विगबमन्युना संघपालक ः वरगुरो ः शुभं दशनं तव ? ॥७॥
 भवति शोभनस्त्वद्रतोजनो-निखिल सिद्धिमान दुर्गतास्तथा ?
 परमभावतः प्रेमभाजन ? वितर दर्शनं वृद्धिवारिधे ? ॥८॥
 भवारण्ये भ्रान्ता-जननमरणत्रातविधुराः,

अनेके संयाता,-ध्रुवपदमखण्डान्मविभवाः ।

अथं ते सद्भावः समजनि महामोदजनक-

इदानीं स्वर्यातः किमु गुरुवर ? क्षेमसदन ः ॥९॥

अजितसागरः मूरिरष्टकं, गुरुगुणप्रियः पावनं वरम् ।

श्रुतिपथं जना ये प्रकुर्वते, विहितवानलं ते शुभान्विताः ॥१०॥

श्रीसद्गुरुस्मरणम्.

स्रग्धरावृत्तम्-

श्रीमन्तं ज्ञानवन्तं विशदमतिमतां संमतं चारुमूर्तिं,
 सौभाग्यैकप्रधानं प्रवरमुखपदं सर्वशास्त्रप्रवीणम् ।

शुद्धानन्दप्रकाशं विबुधजनवरं कर्मभूमीरवनिभ्रं,

बुद्ध्यन्धि मूरिरव्यं स्मरत भविजनाः ? सद्गुरुं दिव्यरूपम् ॥१॥

अव्यक्तार्थप्रबोधं विमथितमदनं धर्मतत्त्वप्रदानं,
 विचारण्याम्बुधारां समधिगतमुखं साधितार्थप्रमाणम् ।
 सच्चित्तानन्दगेहं जननमृतिहरं मृत्युपारं प्रयातं
 बुद्ध्यन्धि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः! सद्गुरुं दिव्यरूपम्॥२॥

रे रे ! भव्यान्मलोकाः ? श्रयत पदयुगं यस्य सिद्धान्तभाजः।
 मोक्षस्वर्गार्थिदायं विविधमुखमयं सर्वसंपत्तिराजः ।
 छिन्नाऽनर्थपतानं कविकुलतिलकं भूरिलोकप्रगीतं,
 बुद्ध्यन्धि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः? सद्गुरुं दीव्यरूपम्॥३॥

श्रीमद्विद्यापुरस्था नरयुवतिगणाः कीर्त्तिपीयूषसारं,
 पीत्वा पीत्वा निकामं सुखगतिमगमन दिक्षु लोकाश्च यस्य;
 लोकालोकप्रभावं सदतुल्यविभवं सिद्धिश्चैकधाप्य,
 बुद्ध्यन्धि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः! सद्गुरुं दीव्यरूपम्॥४॥

गीता गीतार्थयुक्ता श्रितनिगमनया येन सा कृष्णगीता,
 विद्वद्भ्येण सारा विलसति वसुधामण्डले मोदमाला ।
 योगाङ्गज्ञानवित्ता सुरचितघटना भिन्नकर्मप्रभावा,
 बुद्ध्यन्धि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः? सद्गुरुं दीव्यरूपम्॥५॥

दर्श दर्श प्रभावं भवद्भयहरं यस्य सूरेश्वरस्य,
 श्रावं श्रावं यदीयां भजनविरचनां निर्ममत्वार्थबोधम् ।
 स्मारं स्मारं च शैलीं गुणगणविदितां तुष्टिमन्तः समस्ता,—
 बुद्ध्यन्धि सूरिवर्यं स्मरत भविजनाः? सद्गुरु दीव्यरूपम्॥६॥

सारं सारस्वतं यो मनसि कलितवानक्षतं शुद्धबुद्ध्या,
 न्यायं नव्याऽनवीनस्मृतिविषयम् (लं) रं चक्रिवानेकभावः ।
 वेदान्तं वेदसारं भजनपदतया व्यावृणोदक्षतार्थं
 बुद्ध्यर्थं सूरिवर्यं स्मरत भविजनः? सद्गुरुं दीव्यरूपम् ॥७॥

भूतानां भूरिभाग्याद् गुरुगुणनिलयं यं धरन्ती धरित्री,
 रत्नाढ्या कोर्त्तितेयं जनहृदयहरं कल्पवल्लीप्रभावम् ।
 देवं सर्गं प्रपन्नस्तदखिलजनताऽभाग्यमेवाधुनाऽसौ.
 बुद्ध्यर्थं मूरीवर्यं स्मरत भविजनाः? सद्गुरुं दीव्यरूपम् ॥८॥

मूरीशेनाजितेन प्रविहितमनयं स्तोत्रमेतद्गुरुणां,
 श्रीशान्तिक्षेमसौधं जननमरणहं दुःखदारिद्र्यहारि ।
 श्रुत्वा ये धारयन्ते निजहृदि विशदान् सर्वशमकमूलान्,
 तेषां सर्वात्मसिद्धिर्भजति शुभगुणान् पार्ष्वभावं स्वभावान् ॥९॥

गुरुगुणाष्टकम्

आत्मध्यानपरायणं निजगुणान्संशोधयन्तं सदा,
 ज्ञानानन्दमहालयं श्रितजनक्षेमङ्कुरं शङ्करम् ।
 हेयाऽहेयविवेकरत्नजलधिं सत्यव्रतक्षेत्रकं,
 मूरिश्रीवृत्तबुद्धिसागरमुनिं बन्दे सदा योगिनम् ॥१॥

विद्यारत्नमहोदधिं मुनिवरं निर्मानमोहकमं,
 योगक्षेमसमानतां विदधतं स्वच्छक्रिये मानसे ।
 जिज्ञासुश्रमशोषिणं नयवचःपीयूषसंसेचनात्,
 सूरिश्रीवृतबुद्धिसागरमुनिं वन्दे सदा योगिनम् ॥२॥

सच्छृङ्गावनवीथिकावनधरं सौभाग्यसारप्रदं,
 हिंसाऽरण्यद्रुताशनं कलिमलप्रध्वंसगङ्गाजलम् ।
 उच्छिन्नान्तरवैरिवार मनघं दीव्यप्रभाभासुरं,
 सूरिश्रीवृतबुद्धिसागरमुनिं वन्दे सदा योगिनम् ॥३॥

निर्मातारमनेकशासनविधिं वक्तारमन्यप्रियं,
 दातारं मुखसंपदां प्रतिदिनं हर्तारमक्षेप्ताम् ।
 त्रातारं विषमस्थितिप्रतिहतान् जेतारमक्षव्रजं,
 सूरिश्रीवृतबुद्धिसागरमुनिं वन्दे सदा योगिनम् ॥४॥

मान्यानामपि माननीयममलं तेजस्विभिः सेवितं,
 क्षुब्धानामपि चेतसि प्रकटयन्तं सत्यबोधं सदा ।
 विज्ञानैकसुधाकरेण मनुजान्सन्तोषयन्तं भुवि,
 सूरिश्रीवृतबुद्धिसागरमुनिं वन्दे सदा योगिनम् ॥५॥

यत्पादाम्बुजदर्शनेन विपदो, नश्यन्ति भव्यात्मनां,
 सम्पत्तिश्च समुन्नतिं कलयति क्षेमाङ्कुराम्बुप्रदा ।
 कीर्तिर्दिक्षु दशस्वपि प्रतिदिनं व्याप्नोत्यकालोद्गमा;
 सूरिश्रीवृतबुद्धिसागरमुनिं वन्दे सदा योगिनम् ॥६॥

यन्मूर्त्तिर्हृदि भाविता जनयते माङ्गल्यमालां शुभा,
 दृवार्गोऽरिगणः प्रशाम्यति महासंसारदुःस्वप्नदः
 निर्वाणं निजभावतोऽपि विधिना सान्निध्य मापद्यते,
 मूरिश्रीवृत्तबुद्धिसागर मुनि बन्दे सदा योगिनम् ॥७॥
 सद्बचनामृतसेवधिं निरवधिं मोदं सदा विश्रुतं,
 कैवल्यं कलयन्तमात्ममुखदं तत्त्वाऽवधानेन वै ।
 दीनानुद्धारयन्तमत्र पतितान्संसारगते क्षणाद्
 बुद्धिक्षीरनिधिं स्मरामि सततं मूरीश्वरं योगिनम् ॥८॥
 सर्वापत्तिपयोधर प्रतिहर्ता वातप्रकाण्डं महद्,
 दृष्टकर्मारिसमूहमर्दनविभु क्षेमङ्करं सर्वदा ।
 मदगुर्वष्टकमेतदिष्टसदनं संपद्यतां सर्वदं,
 मूरीशजितसागरेण विहितं त्रैलोक्यसंत्रायकम् ॥९॥

सद्गुरुस्मरणाष्टकम्

स्रग्धरावृत्तम्—

सद्भावेनोपपन्नं क्रमगुणनिधितां भावयन्तं समानां,
 लोकेषु ग्ल्यापयन्तं धृतिशमनिबलं चेतसा चिन्तयन्तम् ।

संसारोद्विग्नभावं कलिमलजडतां हापयन्तं स्वबुद्ध्या,
लोकानानन्दयन्तं प्रकृतिवशगतान् बुद्धिर्वाद्धिं नमामि ॥१॥

ध्यानारूढं मुनासं दृढतरविहितानन्यपद्मासनस्थं,
विज्ञानज्ञानसङ्घोदकनिधिमतुलं छिन्नभावारिपाशम् ।
कारुण्याक्रान्तमूर्त्तिं जनचयहृदयाभीष्टतत्त्वामरद्गुं,
योगीन्द्रं बुद्धिर्वाद्धिं भजतु जनगणः मूरीसाम्राज्यभाजम् ॥२॥

भोगाभोगोपकृत्यं शिवमुखहतकं सर्वदा वर्जयन्तं,
शास्तारं वर्ष्मसंस्थेन्द्रियतुरगगणं योगलब्ध्या सहेलम् ।
कामारिं कामजन्यां विविधमदकरीं भावनां चोच्यजन्तं,
योगीन्द्रं बुद्धिर्वाद्धिं भजतु जनगणः मूरीसाम्राज्यभाजम् ॥३॥

वागणस्यां वसन्तं विबुधजनगणं लब्धविद्याप्रसादं,
सन्तोषं प्रापयन्तं निरवधिममलज्ञानचन्द्रोपलेन ।
तं सर्वैः सर्ववृत्त्या सकलकलगुणप्राप्तये सेक्नीयं;
योगीन्द्रं बुद्धिर्वाद्धिं भजतु जनगणः मूरिसाम्राज्यभाजम् ॥४॥

नित्यानन्दप्रकाशं प्रमथितमदनं गीतनीतिप्रभाव-
मज्ञानध्वान्तराशिं निजमतिरविणा नाशयन्तं जनानाम् ।
ध्यानाध्वानं विशालं विदधतमनयं भरिभाग्योपसेव्यं,
योगीन्द्रं बुद्धिर्वाद्धिं भजतु जनगणः मूरिसाम्राज्यभाजम् ॥५॥

प्राणायामप्रवीणं प्रकटितविभवं सिद्धिसौधाधिरूढं,
योगाङ्गज्ञानवित्तं प्रविदितसकलप्रत्नतत्त्वागमार्थम् ।

सर्वानर्थप्रभेदं शरणमुपगतानुद्धरन्तं समस्तान् ,
 योगीन्द्रं बुद्धिवाद्धिं भजतु भविगणः मूरिसाम्राज्यभाजम् ॥६॥
 विख्यातं दिक्षु सर्वास्वपि निजगुणतः शुद्धवृत्तिस्वभावं,
 मद्धर्मणोपपन्नं सुघटितमुकृतं सर्वतन्त्रस्वतन्त्रम् ।
 शुद्धप्रेम्णो निशान्तं प्रशमित कलहं क्रूरकर्मन्तिकारं,
 योगीन्द्रं बुद्धिवाद्धिं भजतु भुविजनः मूरिसाम्राज्यभाजम् ॥७॥
 दुर्बोधानीहतत्त्वान्यतिमुणमतया व्यावृणोद्यः मुरवाय,
 दुर्बोधान्धान्मनुष्यान्विकसितनयनान्व्यातनोत्स्वीयशक्या ।
 दुर्वादस्थान्समस्तानकुरुत सततं सत्यमार्गाधिरूढान् ,
 योगीन्द्रं बुद्धिवाद्धिं भजतु भुविजनः मूरिसाम्राज्यभाजम् ॥८॥
 अजितभागरमूरिविनिर्मितं, स्वगुरुभक्तिरसेन शुभां गतिम् ।
 कुमतिभूरुहकुञ्जरमष्टकं, श्रुतिपथं कुरुते स तु वीक्षते ॥९॥

मुद्रकः बीमनन्दाय ईश्वरलाल महेता
मुद्रणस्थानः वसंत मुद्रणालय
धीकांटारोड, सीविल्हॉस्पिटल सामे,
अमदाबाद

